61

బీర్బల్ ఎందుకు ఆలస్యంగా వచ్చాడు?

ఒక రోజు అక్బర్ తన మంత్రి బీర్బల్ రాజభవనానికి వచ్చే వరకు వేచి ఉన్నాడు. బీర్బల్ ఆ రోజు చాలా ఆలస్యంగా వచ్చాడు. దాంతో అక్బర్ కోపంగా ఉన్నాడు. బీర్బల్ వచ్చినప్పుడు, "ఇంత ఆలస్యంగా ఎందుకు వచ్చావు?" అక్బర్ అడిగాడు.

"ఓ రాజా! నేను బయలుదేరినప్పుడు నా కొడుకు ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు. అతనిని ఊరుకోబెట్టి వచ్చేసరికి ఆలస్యం అయ్యింది," అన్నాడు బీర్బల్.

"నువ్వు తమాషా చేస్తున్నావా? ఏడుస్తున్న పిల్లవాడిని ఊరుకోబెట్టటానికి ఇంత సమయం పడుతుందా?" అన్నాడు అక్బర్. "నిజం, రాజా! ఏడుస్తున్న పిల్లవాడిని ఊరుకోబెట్టటం చాలా కష్టం," అన్నాడు బీర్బల్.

"కష్టమా? పిల్లవాడి ఏడుపుని నేను తేలికగా ఆపగలను!" గొప్పలు పోయాడు అక్బర్.

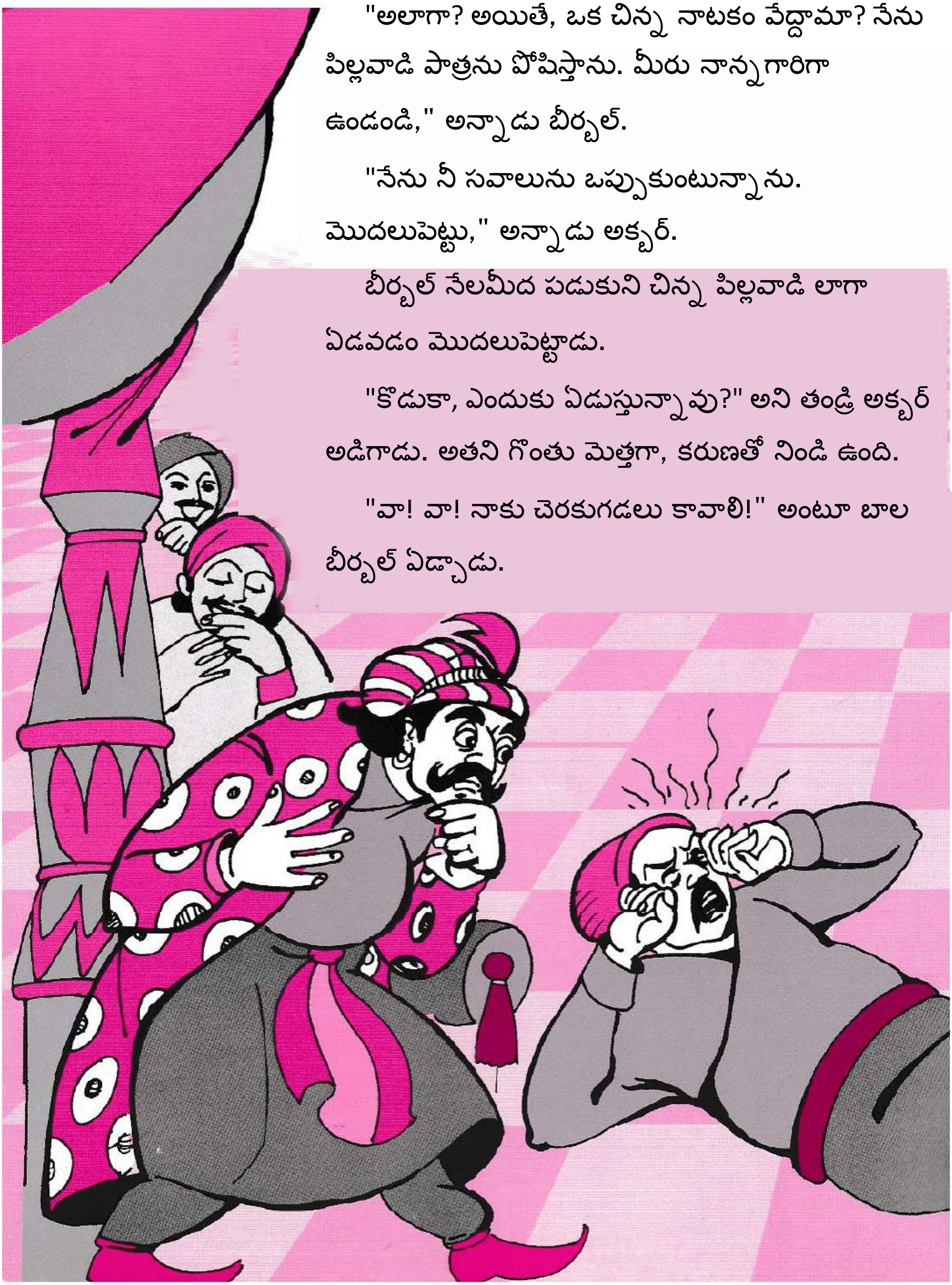
"అలాగా? అయితే, ఒక చిన్న నాటకం వేద్దామా? నేను పిల్లవాడి పాత్రను పోషిస్తాను. మీరు నాన్నగారిగా ఉండండి," అన్నాడు బీర్బల్.

"నేను నీ సవాలును ఒప్పుకుంటున్నాను. మొదలుపెట్టు," అన్నాడు అక్బర్.

బీర్బల్ నేలమీద పడుకుని చిన్న పిల్లవాడి లాగా ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు.

"కొడుకా, ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని తండ్రి అక్బర్ అడిగాడు. అతని గొంతు మెత్తగా, కరుణతో నిండి ఉంది.

"వా! వా! నాకు చెరకుగడలు కావాలి!" అంటూ బాల బీర్బల్ ఏడ్చాడు.

"ఏడవకు! చెరకుగడలు ఇస్తాను," అని తండ్రి అక్బర్ అన్నాడు. సేవకులకు చెప్పటంతో ఒక నిమిషంలో వాళ్లు కొన్ని చెరకుగడలతో వచ్చారు.

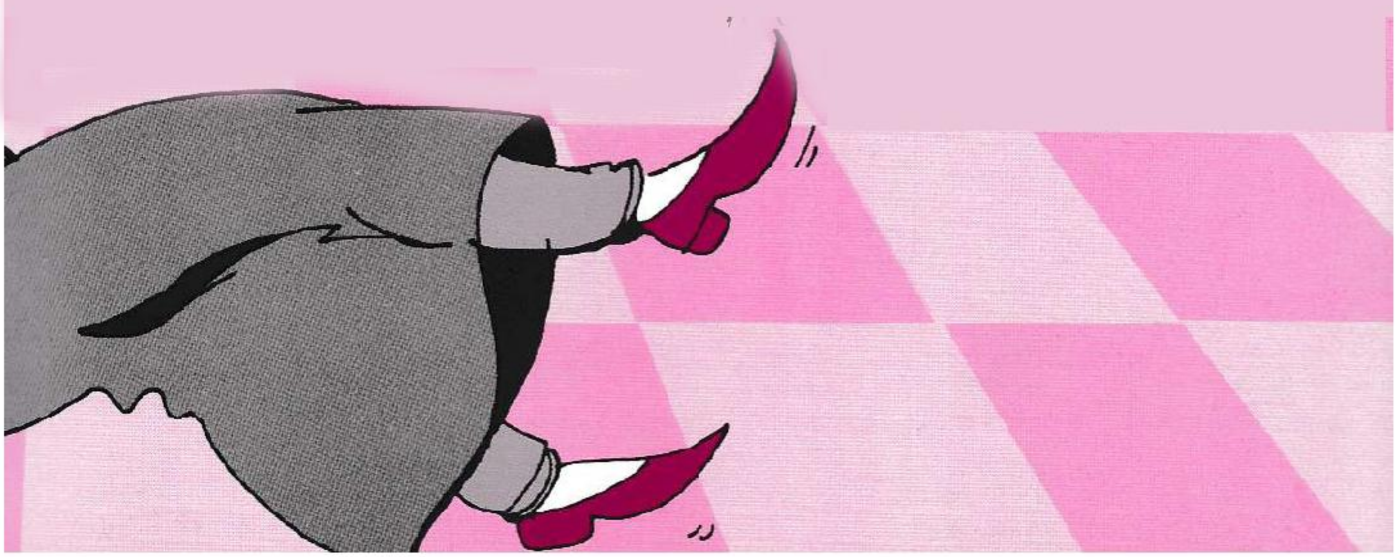
బాల బీర్బల్ చెరకుగడలను చూసి కాళ్లు, చేతులు నేలకేసి కొడుతూ ఏడుపు పెంచాడు. "వా! వా!" ఆ శబ్దం భరించలేనిదిగా ఉంది!

"ఇదిగో చెరకుగడ. ఇంకా ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని తండ్రి అక్బర్ అడిగాడు.

"అది చిన్న ముక్కలుగా కావాలి!" బాల బీర్బల్ ఏడ్చాడు. "వా, వా!"

"అంతేనా? ఇప్పుడే దాన్ని ముక్కలు చేసి ఇస్తాను!" తండ్రి అక్బర్ అన్నాడు.

అక్బర్ సేవకులు చెరకును చిన్న ముక్కలుగా చేశారు. వాటిని పిల్లవాడికి ఇచ్చారు. కానీ బాల బీర్బల్ ముక్కలను తీసుకుని విసిరివేశాడు. నేలను కొడుతూ మరింత గట్టిగా ఏడవసాగాడు. "వా! వా! వా!"

తండ్రి అక్బర్ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. "ఇప్పుడు ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు? నువ్వు అడిగిన చెరకు ముక్కలు నీ దగ్గర ఉన్నాయి!" అతను అడిగాడు.

"ఆ ముక్కలను మళ్లీ కలుపు! నాకు చెరకుగడ కావాలి!" అంటూ బాల బీర్బల్ ఏడ్చాడు.

దాంతో, అక్బర్ సహనం కోల్పోయాడు. "చెరకు ముక్కలను మళ్లీ ఎలా కలుపుతారు? ముక్కల నుండి చెరకుగడను తయారు చేయడం సాధ్యం కాదు!"

అప్పుడు బీర్బల్ మాటలలోని నిజం అతనికి అర్థం అయ్యింది. "నువ్వు చెప్పింది నిజమే, మిత్రమా! ఏడుస్తున్న పిల్లవాడిని ఓదార్చడం అంత తేలిక కాదు," ఒప్పుకున్నాడు అక్బర్.

బీర్బల్ నవ్వాడు. బట్టల దుమ్ము దులుపుకుంటూ పైకి లేచాడు. "ఈ ఉదయం నా కొడుకు ఇలాగే ప్రవర్తించాడు. ఏం చేయాలో నాకు తెలియలేదు! నిజానికి, ఇంటి నుండి నేను బయలుదేరినప్పుడు అతను ఇంకా ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు."

అక్బర్ బాధపడ్డాడు. "ఈ క్షణమే ఇంటికి తిరిగి వెళ్లి కొడుకును ఊరడించు!" అని అన్నాడు.

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

నందరియా త్యాగం

62

కళ్లు మూసుకోండి. ప్రవహించే పెద్ద నదిగా మిమ్మల్ని మీరు ఊహించుకోండి. అది గంగా నది. చూడండి! నది ఒడ్డున ఒక పెద్ద మామిడి చెట్టు ఉంది. కోతుల గుంపు ఆ పండ్లను తింటూ ఉంది. అంత మంచి భోజనం దొరికే చోట నివసించడం వాటి అదృష్టం!

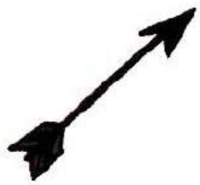

అయినప్పటికీ, ఆ దళానికి నాయకుడు అయిన నందరియా ఆందోళన చెందుతున్నాడు. మామిడి చెట్టు కొమ్మలలో ఒకటి నదిపై చాలా దూరం విస్తరించి ఉంది. ఒక మామిడి పండు నీటిలో పడితే?

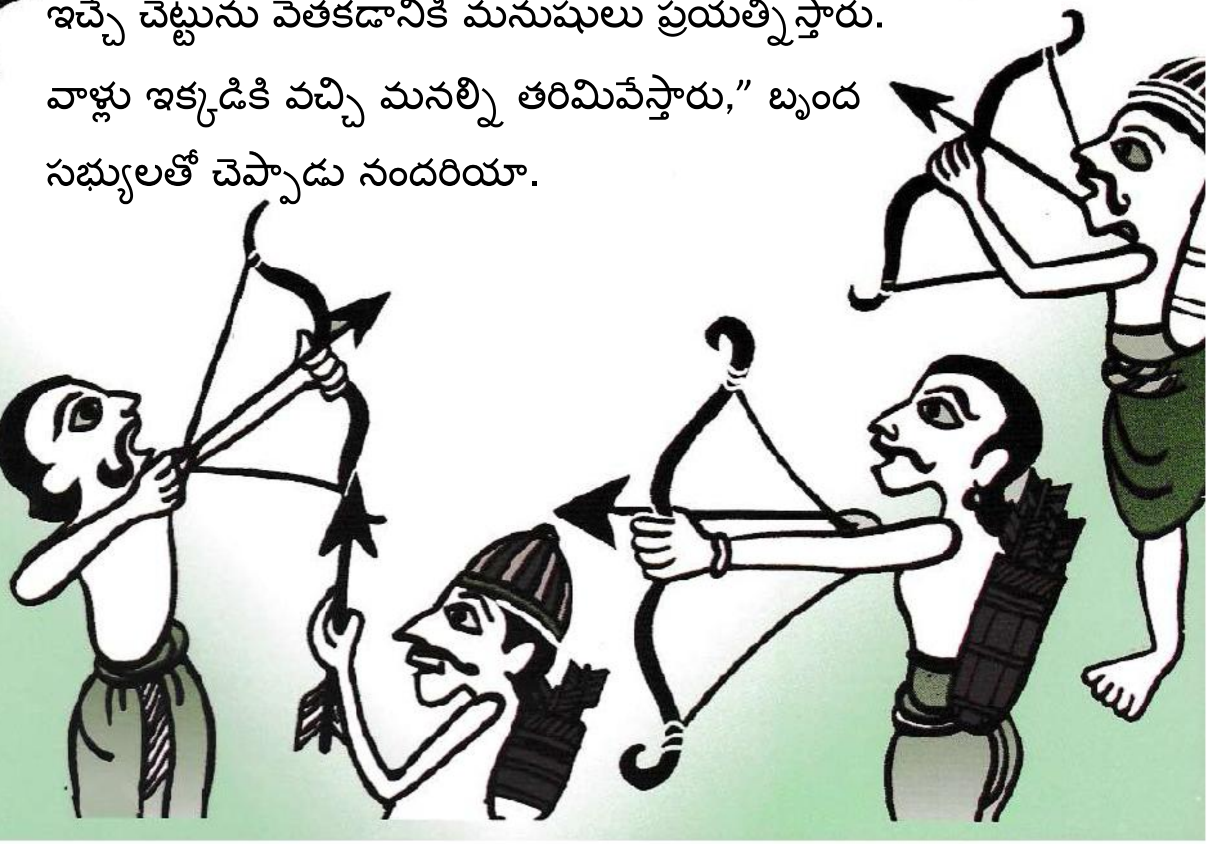

"నదిమీదకి వేలాడుతున్న ఈ కొమ్మను చూడండి. దాని నుండి ఒక్క మామిడి కాయను కూడా నీటిలో పడనివ్వకూడదు.

"నీటిలోకి మామిడి పండు పడితే, అది మనుషుల చేతుల్లోకి వెళ్లవచ్చు. అంత రుచికరమైన పండును ఇచ్చే చెట్టును వెతకడానికి మనుషులు ప్రయత్నిస్తారు. వాళ్లు ఇక్కడికి వచ్చి మనల్ని తరిమివేస్తారు," బృంద సభ్యులతో చెప్పాడు నందరియా.

"ఈ కొమ్మను జాగ్రత్తగా చూస్తూ ఉండండి! పండిన ప్రతి కాయనీ వెంటనే కోయాలి! మామిడి పండును నీటిలో పడనివ్వకండి!" నందరియా హెచ్చరించాడు.

కానీ, ఒక మామిడి పండు నదిలో పడటం ఎవరూ చూడలేదు. అది ప్రవాహంలో మునుగుతూ, తేలుతూ కిందకు కొట్టుకుపోయింది. చేతులు మారుతూ అది రాజు వద్దకు చేరింది. 'ఈ మామిడి ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?' దాని రుచి, వాసనను ఆనందిస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు రాజు. తన సైనికులతో కలిసి చెట్టును కనుక్కోడానికి బయలుదేరాడు.

అక్కడికి చేరుకున్న రాజు, అంత పెద్ద చెట్టుని, దాని నిండా ఉన్న పండ్లని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. అయితే, చీకటి పడుతుండటంతో శిబిరం వేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. "మీ ఆయుధాలు పక్కన పెట్టి ఉదయం వరకు విశ్రాంతి తీసుకోండి. అప్పుడు మామిడి పండ్లను కోద్దాం," సైనికులకు రాజు చెప్పాడు.

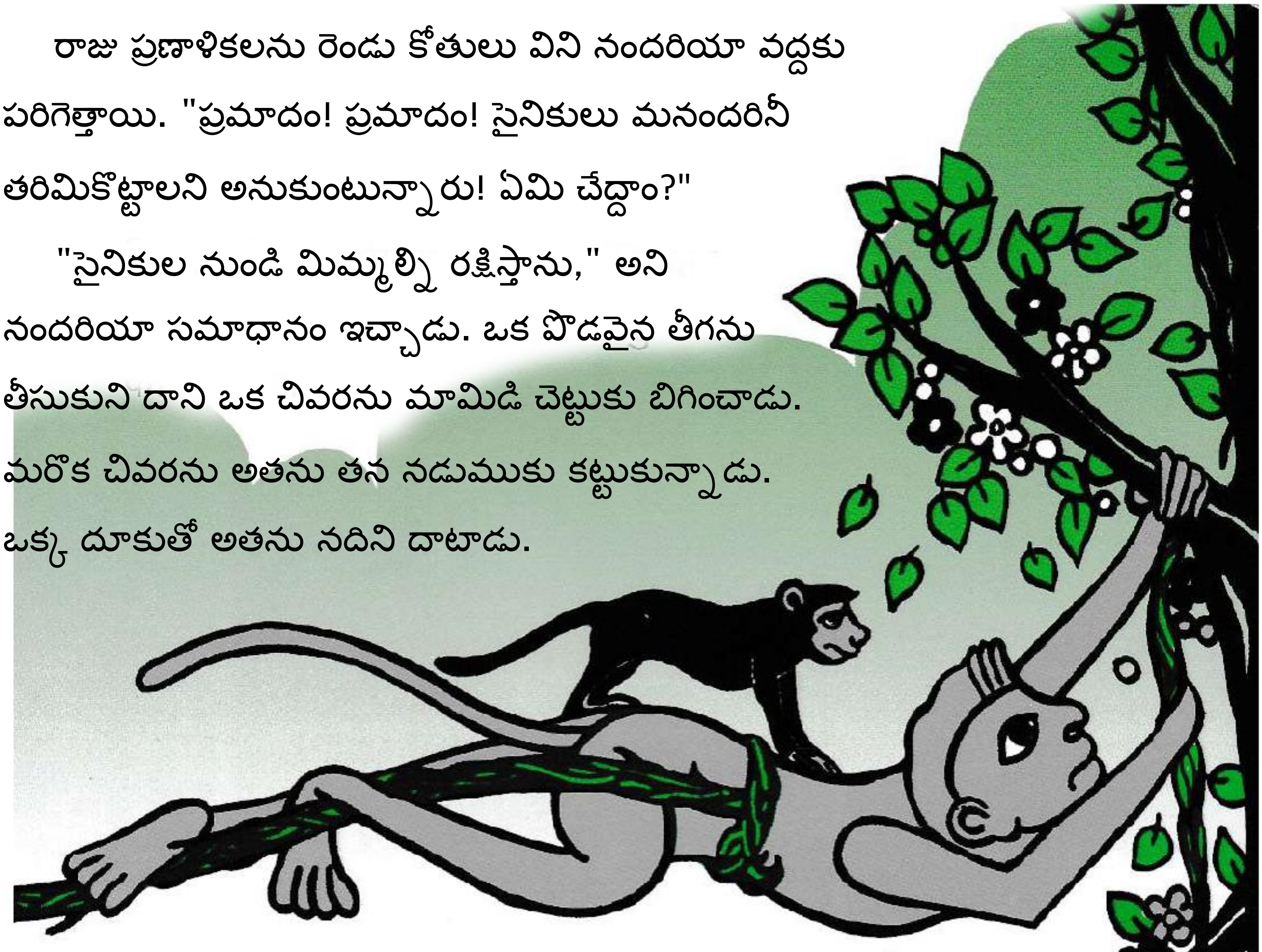
రాత్రి చీకటిగా ఉంది. ఆకాశాన్ని మేఘాల దుప్పటి కప్పేసింది. చంద్రుడు నిద్రపోయి చాలాసేపు అయ్యింది. నిద్రపోతున్న సైనికుల మధ్య నుంచి జాగ్రత్తగా వెళ్లి నందరియా, అతని బృందం చెట్టు ఎక్కాయి. పొట్టలు నిండేవరకు పళ్లు తిన్నాయి.

విందులో పడి తమ కింద సైన్యం నిద్రపోతున్న విషయాన్ని కోతులు మరిచిపోయాయి. వారి నిశ్శబ్దం గుసగుసలుగా, గుసగుసలు కబుర్లుగా మారాయి. రాజు కాపలాదారులు రాజును మేల్కొల్పారు. "చెట్టు నిండా కోతులు ఉన్నాయి! ఏం చెయ్యమన్నారు?" రాజుని అడిగారు.

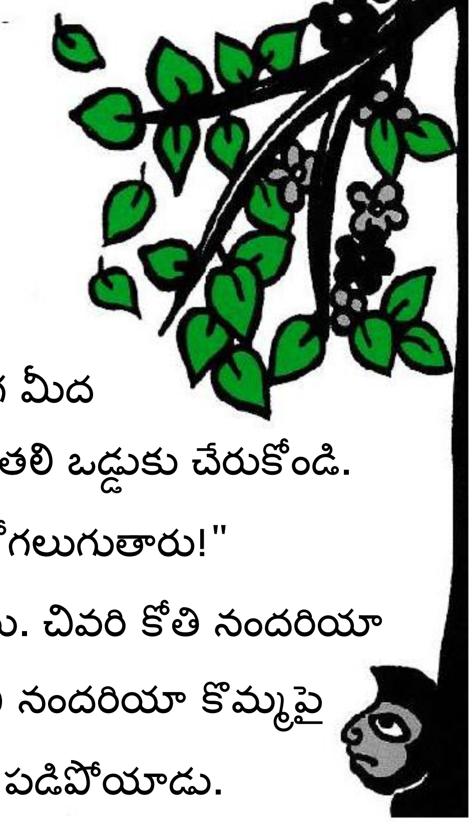
"సైనికులను నిద్రపోనివ్వండి. తెల్లవారుజామున కోతులను తరిమివేద్దాం," అని రాజు జవాబు ఇచ్చాడు.

రాజు ప్రణాళికలను రెండు కోతులు విని నందరియా వద్దకు పరిగెత్తాయి. "ప్రమాదం! ప్రమాదం! సైనికులు మనందరినీ తరిమికొట్టాలని అనుకుంటున్నారు! ఏమి చేద్దాం?"

"సైనికుల నుండి మిమ్మల్ని రక్షిస్తాను," అని నందరియా సమాధానం ఇచ్చాడు. ఒక పొడవైన తీగను తీసుకుని దాని ఒక చివరను మామిడి చెట్టుకు బిగించాడు. మరొక చివరను అతను తన నడుముకు కట్టుకున్నాడు. ఒక్క దూకుతో అతను నదిని దాటాడు.

అయ్యో! తీగ చిన్నగా అయ్యింది. నందరియా ఎదురుగా ఉన్న ఒక చెట్టును పట్టుకున్నడు. కానీ తీగను దానికి కట్ట లేకపోయాడు. పర్వాలేదు! కొమ్మను పట్టుకుని తన శరీరంతో వంతెన పూర్తి చేశాడు!

తరవాత తన బృందాన్ని పిలిచాడు: "త్వరగా! త్వరగా! తీగ మీద నడిచి, నా శరీరం మీద కాలు పెట్టి చెట్టు మీద నుంచి దిగి అవతలి ఒడ్డుకు చేరుకోండి. త్వరగా రండి, ఇప్పుడు మొదలుపెడితేనే అందరూ తప్పించుకోగలుగుతారు!"

కోతులు ఒక్కొక్కటిగా నది అవతలి వైపుకి దాటుతున్నాయి. చివరి కోతి నందరియా వీపుపై బలంగా దూకి సురక్షితంగా చెట్టును అందుకుంది. కానీ నందరియా కొమ్మపై పట్టు కోల్పోయాడు! అంత ఎత్తు నుండి జారుతూ నది ఒడ్డున పడిపోయాడు.

కోతులు తప్పించుకోవడాన్ని రాజు చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఇప్పుడు అతను నందరియా వద్దకు పరిగెత్తాడు. కానీ అతను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. దాని ప్రాణం పోతూ ఉంది. "నీ గురించి ఆలోచించకుండా నీ వాళ్లను రక్షించావు. ఇంతటి త్యాగాన్ని నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు," అన్నాడు రాజు.

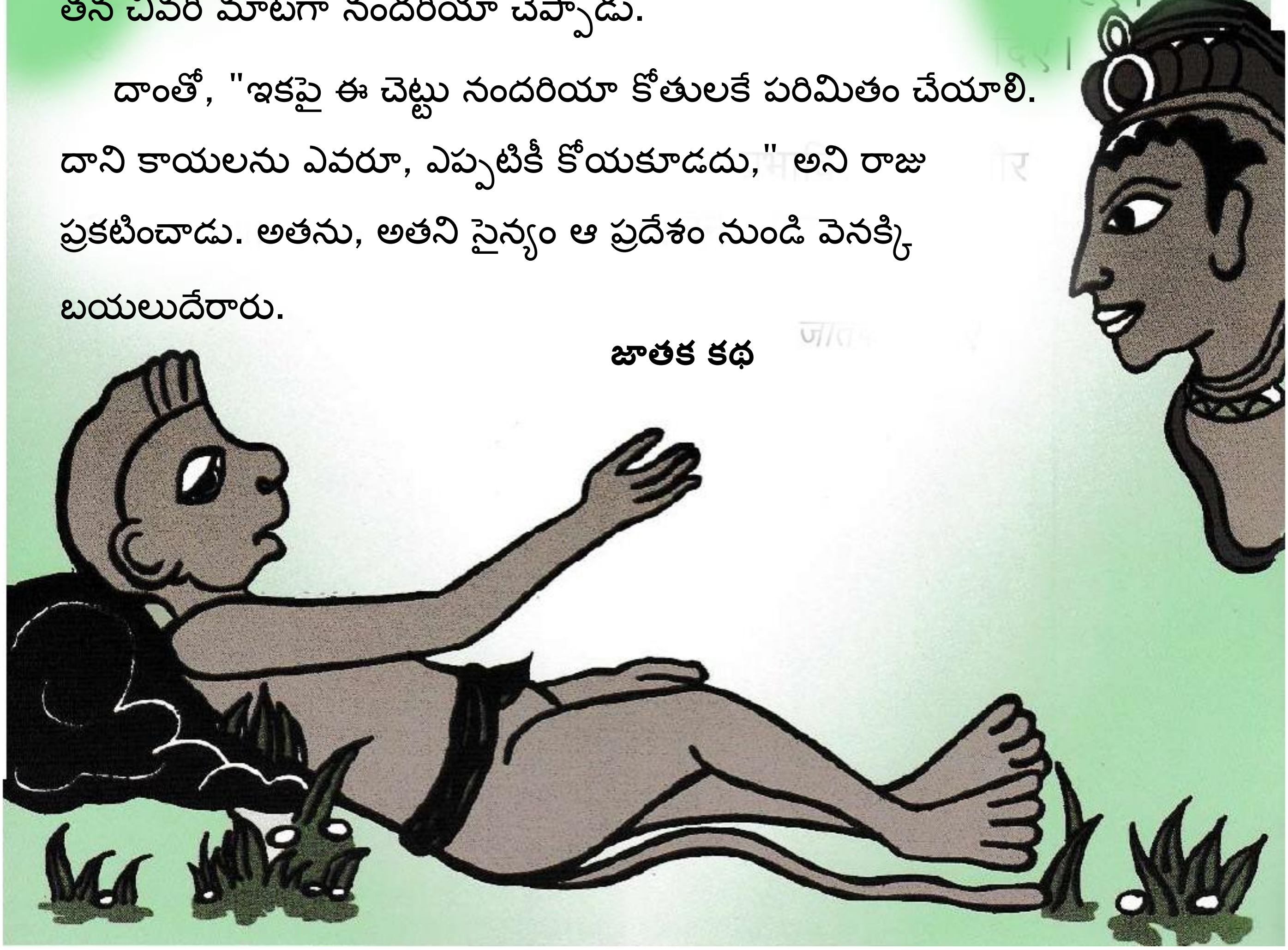
"తనకంటే తన ప్రజల సంక్షేమానికి ఒక రాజు ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. నా కర్తవ్యాన్ని నేను నిర్వర్తించాను," బదులు ఇచ్చాడు నందరియా.

"కోతుల రాజా, నీకు వందనాలు. నీ చివరి కోరిక చెబితే దానిని తీరుస్తాను," ఏడుస్తూ చెప్పాడు రాజు.

"మనుషుల బాధ లేకుండా నా కోతులు స్వేచ్ఛగా జీవించనివ్వండి," తన చివరి మాటగా నందరియా చెప్పాడు.

దాంతో, "ఇకపై ఈ చెట్టు నందరియా కోతులకే పరిమితం చేయాలి. దాని కాయలను ఎవరూ, ఎప్పటికీ కోయకూడదు," అని రాజు ప్రకటించాడు. అతను, అతని సైన్యం ఆ ప్రదేశం నుండి వెనక్కి బయలుదేరారు.

జాతక కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

63 తెనాలి రాముడు, ఇంద్రజాలికుడు

ఒక రోజు ఒక ఇంద్రజాలికుడు విజయనగరానికి వచ్చాడు. రాజభవనంలో అనేక అద్భుతమైన మాయలు చేశాడు. ప్రజలు మంత్రముగ్ధులై చూశారు. సమయం గడిచిపోతున్నట్లు వాళ్లు గమనించలేదు.

ఇంద్రజాలికుడు ఒక ఖాళీ బుట్టను నేలపై బోర్లించాడు. తరవాత దానిని పైకి లేపాడు. పూఫ్! అక్కడ ఒక మామిడి మొక్క ఉంది!

బల్ల మీద ఖాళీ పంజరాన్ని ఉంచాడు. తరవాత పంజరం తలుపు తెరిచాడు. ఒక పావురం బయటకు ఎగిరింది! అందరూ విపరీతంగా చప్పట్లు కొట్టారు!

మంత్రగాడు కొన్ని చిన్న రాళ్లను తీసుకున్నాడు. జాప్! అవి బంగారు నాణేలుగా మారాయి! తరవాత అతను తన కళ్లు గట్టిగా మూసుకున్నాడు. రాజు వేలి నుండి ఒక ఉంగరం ఎగిరిపోయింది. అది నేరుగా ఇంద్రజాలికుడు వద్దకు వచ్చింది!

ప్రజలకు ఆ వినోదం నచ్చింది! ఇంద్రజాలికుడి ప్రతిభను రాజు కూడా మెచ్చుకున్నాడు. వెండి పళ్లెం నిండా అతనికి బహుమతులు ఇచ్చాడు.

కానీ ఇంద్రజాలికుడు బహుమతుల కంటే ఎక్కువ కోరుకున్నాడు. అతను ఒక ప్రణాళికతో విజయనగరానికి వచ్చాడు. "ఇంద్రజాలంలో నన్ను మించిన వాళ్లు ఎవరైనా ఇక్కడ ఉన్నారా? అలా అయితే, ఈ బహుమతులు అన్నింటినీ నేను వదులుకుంటాను!" అని అతను అన్నాడు. ఎవరూ ముందుకు అడుగు పెట్టలేదు. అంత నైపుణ్యం ఉన్న ఇంద్రజాలికుడిని సవాలు చేయడానికి ఎవరూ ధైర్యం చేయలేదు.

అప్పుడు, "నన్ను ఎవరూ ఓడించలేకపోతే, నేను విజయనగరం నుండి బయలుదేరినప్పుడు మీ తెలివైన మంత్రి తెనాలి రాముడు నాతో రావాలి!" అని ఇంద్రజాలికుడు అన్నాడు.

అందరితో పాటు మాంత్రికుడి ప్రదర్శనను తెనాలి రాముడు ఆస్వాదిస్తున్నాడు. అతని పేరు వినపడగానే అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. అతను రాజు వైపు చూశాడు, అతని ముఖం ఆందోళనతో నిండి ఉంది. ‘ఈ ఇంద్రజాలికుడిని ఓడించడానికి నేను ఒక దారిని కనుక్కోవాలి,’ అని అతను అనుకున్నాడు.

కొంతసేపటి తరవాత, "ఓ మాంత్రికుడా! మీ సవాలును అంగీకరిస్తున్నాను! మీరు చేయలేని ఇంద్రజాలాన్ని నేను చేస్తాను," అతను అన్నాడు.

"నేను నా ఇంద్రజాలాన్ని ప్రదర్శించిన తరవాత, మీరు దానిసే ప్రదర్శించాలి. కానీ, నేను కళ్లు మూసుకుని చేస్తాను, మీరు కళ్లు తెరిచి చేయాలి. సరేనా?"

ఇంద్రజాలికుడు సంకోచించాడు. తెనాలి రాముడు చాలా తెలివైనవాడు! అతను ఏదో ఎత్తుగడ వేస్తున్నాడు. అయినప్పటికీ... కళ్లు మూసుకుని చేసినది కళ్లు తెరిచి చేయడం చాలా తేలిక కదా? "అది చాలా తేలిక! నేను ఒప్పుకుంటున్నాను!" అని అతను అన్నాడు.

తెనాలి రాముడు ఒక పూల కుండీ దగ్గర నిలబడి ఉన్నాడు. రెండు చేతుల్లోకి కొంత మట్టిని తీసుకున్నాడు. తరవాత తన కళ్లు గట్టిగా మూసుకున్నాడు. తన కనురెప్పల మీద నెమ్మదిగా మట్టిని పోశాడు. తరవాత ఒక గుడ్డతో తన కళ్లను తుడుచుకున్నాడు. అప్పుడు, మాంత్రికుడి వైపు తిరిగి, "నీ కళ్లు తెరిచి ఈ ఇంద్రజాలం చెయ్యి!" అని అన్నాడు.

ఇంద్రజాలికుడు కంగు తిన్నాడు. అతని నోట మాట రాలేదు. తెనాలి రాముడు ముందు తల వంచాడు. ఇక విజయనగరం వదిలిపెట్టి వెళ్లిపోయాడు.

"హుర్రే! తెనాలి రాముడు మళ్లీ విజయం సాధించాడు!" అని ప్రజలు మెచ్చుకున్నారు.

"నువ్వు మా గౌరవాన్ని నిలబెట్టావు!" అన్నాడు రాజు. తెనాలి రాముడికి ఎన్నో బహుమతులు ఇచ్చాడు.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

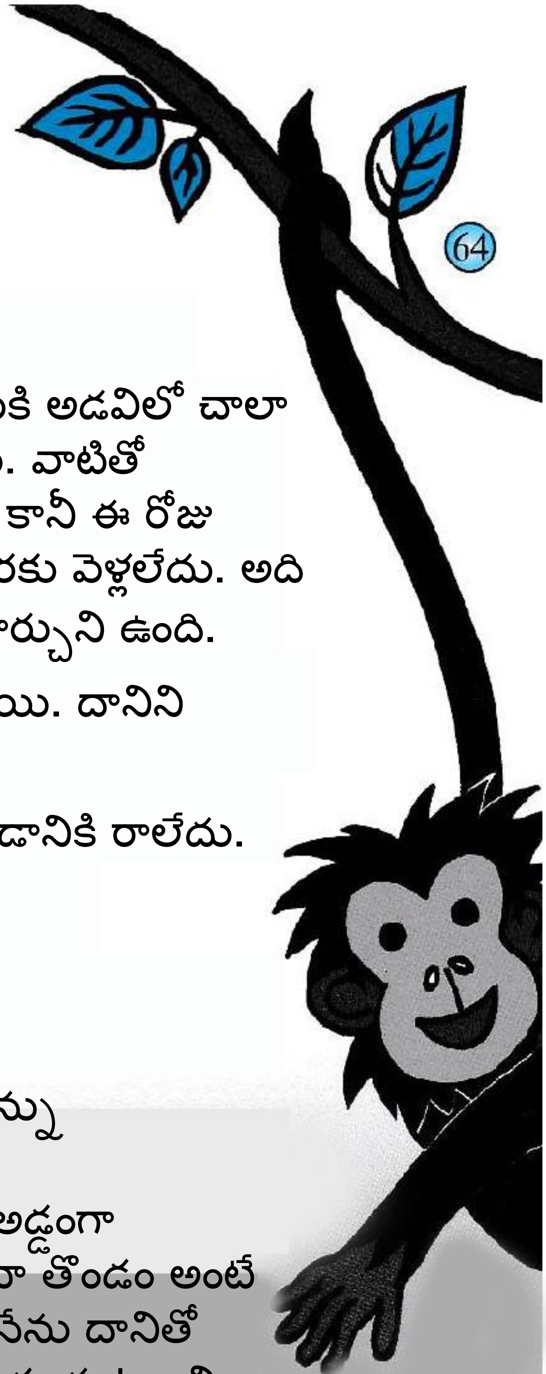
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

అప్పు, దాని స్నేహితులు

అప్పు అనే చిన్న ఏనుగుకి అడవిలో చాలా మంది స్నేహితులు ఉన్నారు. వాటితో ఆడుకోవడం అది ఇష్టపడేది. కానీ ఈ రోజు అప్పు దాని స్నేహితుల దగ్గరకు వెళ్లలేదు. అది మాట్లాడకుండా ఒంటరిగా కూర్చుని ఉంది.

దానిని చూడటానికి అప్పు స్నేహితులు వచ్చాయి. దానిని ఓదార్చడానికి అవి ప్రయత్నించాయి.

లకుముకి పిట్ట: హలో, అప్పు. మాతో ఆడుకోవడానికి రాలేదు. కారణం నాకు చెప్పవా?

తల వంచి, తొండాన్ని నేలకి తాకిస్తూ అప్పు నిశ్శబ్దంగా నిలబడి ఉంది.

లకుముకి పిట్ట: నీ పొడవైన, వేలాడే తొండం నిన్ను బాధపెడుతోంది కదా?

అప్పు (తలను అడ్డంగా ఊపుతూ): లేదు! నా తొండం అంటే నాకు చాలా ఇష్టం! నేను దానితో చాలా పనులు చేయగలను! దాని వల్ల మంచి పనివాడినని పేరు తెచ్చుకున్నాను!

కొమ్మల్లో ఊగుతూ కోతి వచ్చింది.

కోతి: నా లాగా చెట్ల కొమ్మలలో ఊగలేవు కాబట్టి నీ చిన్న తోక వల్ల బాధపడుతున్నావు కదా?

అప్పు (కాలితో నేలను కోపంగా తట్టి): నాకు చిన్న తోక ఉంది, కానీ అది నాకు ఉపయోగపడుతుంది! నేను నీ లాగా చెట్ల కొమ్మలలో ఊగాలని అనుకోవటం లేదు!

జింక: నాకు తెలుసు! నీ పెద్ద కాళ్ల వల్ల బాధపడుతున్నావు కదా? నీ కాళ్లు నా లాగా అందంగా, సన్నగా లేవు.

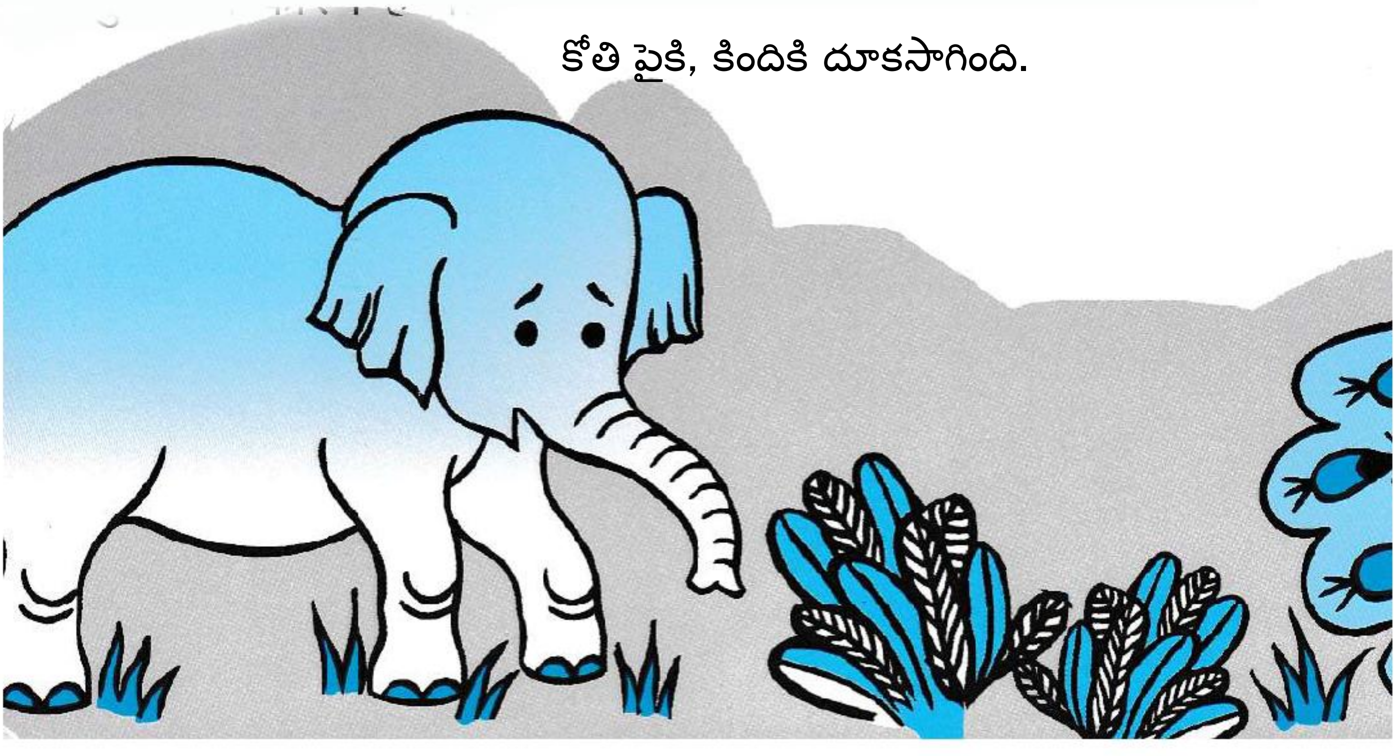
అప్పు (కళ్లు తిప్పుతూ): లేదు, లేదు! నా కాళ్లు అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. అవి బలంగా, గొప్పగా ఉన్నాయి. అవి అలా ఉండటమే నాకు ఇష్టం!

ఎగురుతూ నెమలి అక్కడికి వచ్చింది.

నెమలి: నీ బూడిద రంగు కారణంగా బాధపడుతున్నావు, కదా? నా అందమైన ఈకలపై ఉన్నటువంటి మెరిసే ఆకుపచ్చ, నీలం రంగులు నీకు కావాలి.

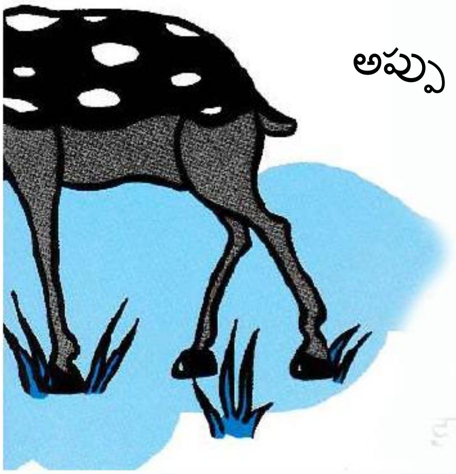
అప్పు (బిగ్గరగా నవ్వుతూ): అస్సలు కాదు! నాకు నా బూడిద రంగు చాలా ఇష్టం. అది మెరుస్తూ ఉండకపోవచ్చు, వేటగాళ్ల నుండి దాక్కోటానికి అది సహాయపడుతుంది.

కోతి పైకి, కిందికి దూకసాగింది.

కోతి: అయితే నీ కష్టాన్ని మరిచిపో! మాతో రా! చెరకు గడలు తినబోతున్నాం.

అప్పు (అయిష్టంగా): లేదు! నాకు ఏమీ తినాలని లేదు. నేను చాలా లావుగా ఉన్నాను!

అప్పు ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

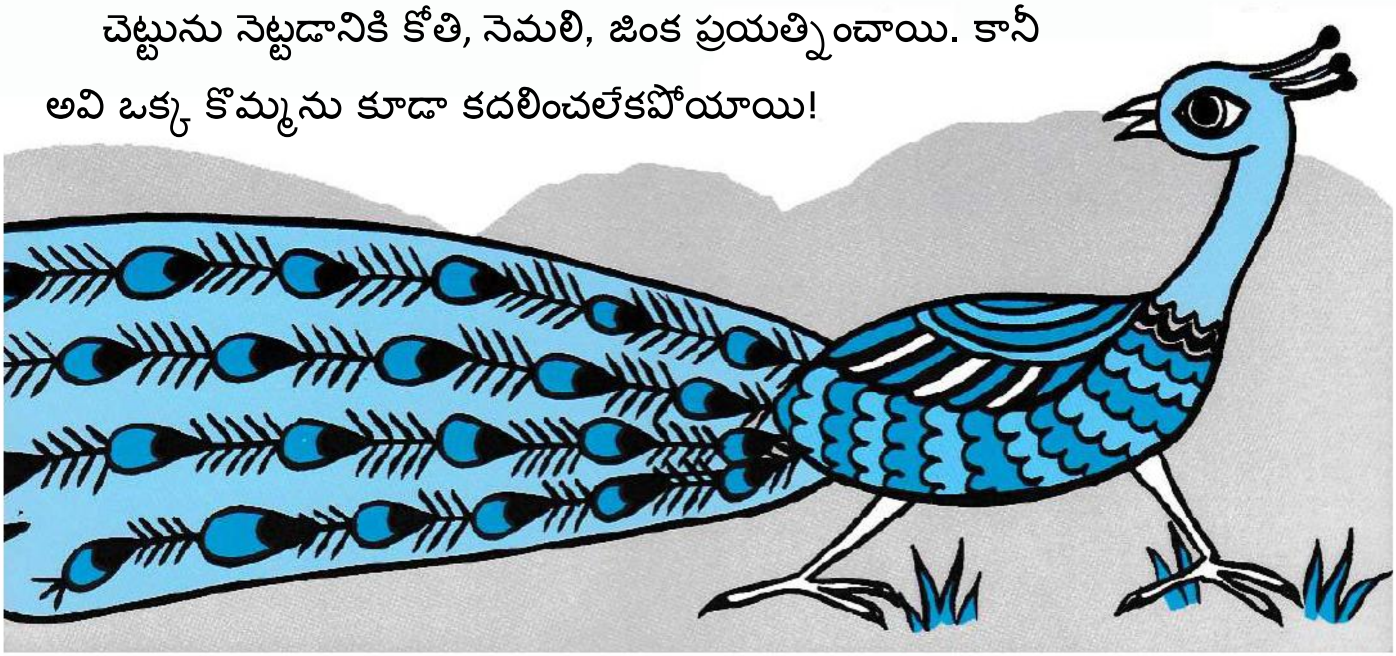
జింక: అదేనా నీ సమస్య? కానీ నువ్వు అస్సలు లావుగా లేవు! ఏనుగు శరీరం ఎంత పెద్దదిగా, బలంగా ఉండాలో అంతే ఉన్నావు నువ్వు!

అప్పు (నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ): లావుగా లేనా? మూడు రోజులుగా ఒక్క ముక్క కూడా తినలేదు! కానీ కొంచెం బరువు కూడా తగ్గలేదు!

అకస్మాత్తుగా వాటికి ఒక అరుపు వినిపించింది. "సహాయం చేయండి! నాకు సహాయం చేయండి!" అప్పును వదిలి ఆ శబ్దం వైపు జంతువులు పరిగెత్తాయి. అక్కడ ఒక నక్క ఏడుస్తోంది! అది ఒక చెట్టు కింద చిక్కుకుపోయింది!

నక్క: అమ్మా... అబ్బా...!! నాకు సహాయం చేయండి!

చెట్టును నెట్టడానికి కోతి, నెమలి, జింక ప్రయత్నించాయి. కానీ అవి ఒక్క కొమ్మను కూడా కదలించలేకపోయాయి!

అన్నీ: పాపం నక్క! ఏదో ఒక విధంగా దీన్ని రక్షించాలి!

అవి అప్పు దగ్గరకి పరిగెత్తుంటూ వెళ్లి నక్క చిక్కుకున్న చోటుకి తీసుకుని వచ్చాయి.

అప్పు (దాని తొండం ఊపుతూ): మీరందరూ పక్కకి జరగండి! నన్ను ప్రయత్నించనివ్వండి!

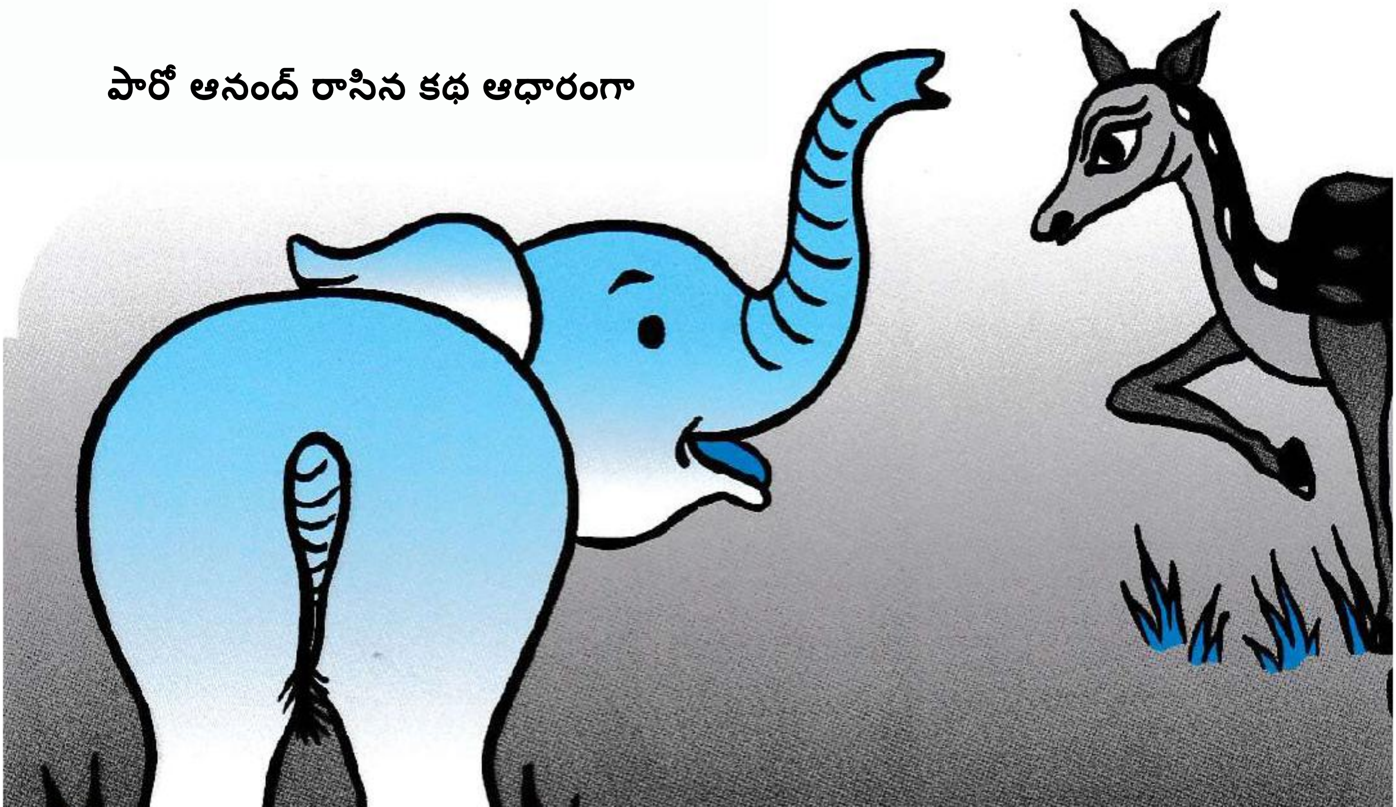
అప్పు తన తొండంతో చెట్టును పక్కకి లాగేసింది.

అందరూ: యే! బాగా చేశావు! చూడు, అప్పూ! నువ్వే మాత్రమే నక్కను కాపాడగలిగావు!

కోతి: ఇప్పుడు, నీకు అర్థమైందా? నువ్వు పెద్దగా ఉండటం వల్లే అడవిలో అత్యంత బలవంతమైన జంతువువి అయ్యావు!

అప్పు (ఘీంకరిస్తూ): అవును! అవును! ఇప్పుడు, తినడానికి వెళదాం. ఈ పని వల్ల నాకు బాగా ఆకలి వేస్తోంది!

పారో ఆనంద్ రాసిన కథ ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

మా నాయకుడు

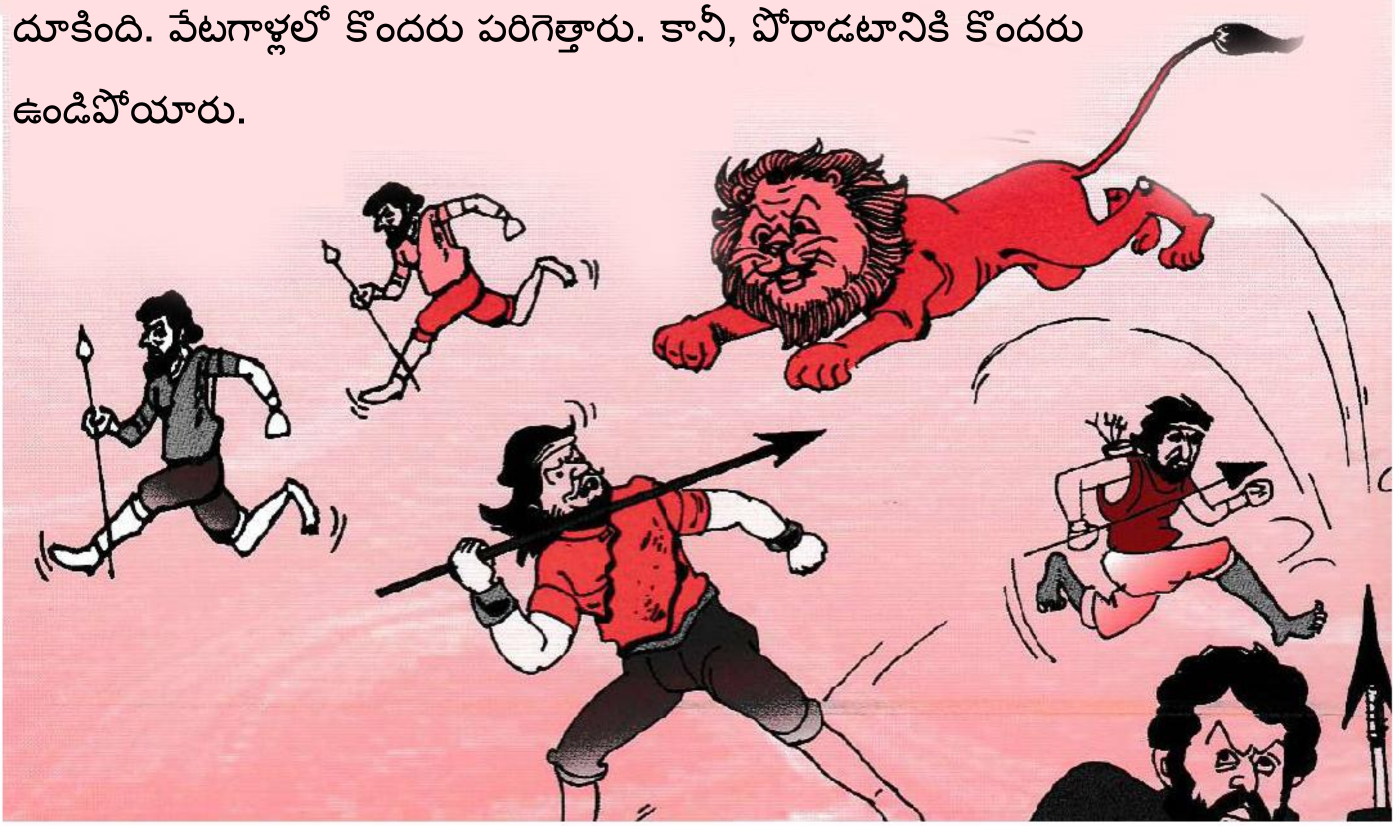
ఒకప్పుడు దట్టమైన అడవి ఉండేది. అక్కడ చాలా జంతువులు కలిసి నివసించేవి. వాటి నాయకుడు సింహం.

అన్ని జంతువులు సింహాన్ని గౌరవించేవి. వాటికి ఏదైనా సమస్య వచ్చినప్పుడు దాని సలహా కోసం వచ్చేవి. ప్రతి సమస్యను సింహం తెలివిగా పరిష్కరించేది. దాని నిర్ణయాలను ఇష్టపూర్వకంగా అంగీకరించేవి.

ఒక రోజు వేటగాళ్ల గుంపు అడవిలోకి ప్రవేశించింది. జంతువులన్నీ భయపడిపోయాయి! అవి సింహం వద్దకు పరిగెత్తాయి. "వేటగాళ్లు వస్తున్నారు! వేటగాళ్లు వస్తున్నారు!" అని దానికి చెప్పాయి.

సింహం తన గుహ నుండి బయటకు వచ్చి, "ఇక్కడే ఉండండి. ప్రశాంతంగా ఉండండి. నేను వేటగాళ్లతో పోరాడి వాళ్లని తరిమివేస్తాను," అని చెప్పింది.

కొంతసేపటికి వేటగాళ్లను సింహం కనుగొంది. అది గర్జిస్తూ వాళ్లపైకి దూకింది. వేటగాళ్లలో కొందరు పరిగెత్తారు. కానీ, పోరాడటానికి కొందరు ఉండిపోయారు.

వాళ్లు సింహాన్ని గాయపరిచారు! కానీ తన దాడిని సింహం ఆపలేదు. చివరకు, అది వేటగాళ్లను ఓడించింది. వాళ్లు వీలైనంత వేగంగా అడవి నుండి పారిపోయారు.

సింహానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికి అన్ని జంతువులు పరిగెత్తాయి. కానీ ఇది ఏమిటి? సింహం నొప్పితో వణుకుతోంది. దాని కాళ్లు విరిగిపోయాయి! తిరిగి తన గుహకు చేరుకోవడానికి దానికి జంతువులు సహాయం చేశాయి. సింహానికి తగ్గిపోతుందని అవి ఆత్రుతగా ఎదురు చూశాయి.

చాలా రోజులు గడిచాయి. కానీ సింహం కాళ్లు నయం కాలేదు. దాంతో జంతువులు దానికి చక్రాల కుర్చీని తెచ్చాయి. ఆ కుర్చీలో కూర్చుని నెమ్మదిగా అడవి అంతా సింహం తిరుగుతోంది. ప్రతి రోజు దానికి ఆహారం తెచ్చి, దాని బాగోగులను జంతువులు చూసుకునేవి.

దీనితో కొంతకాలానికి కొన్ని జంతువులు విసిగిపోయాయి. అవి సింహానికి ఆహారం తీసుకురావడం మానేశాయి. సహాయం, సలహాలు అడగడం కూడా మానేశాయి.

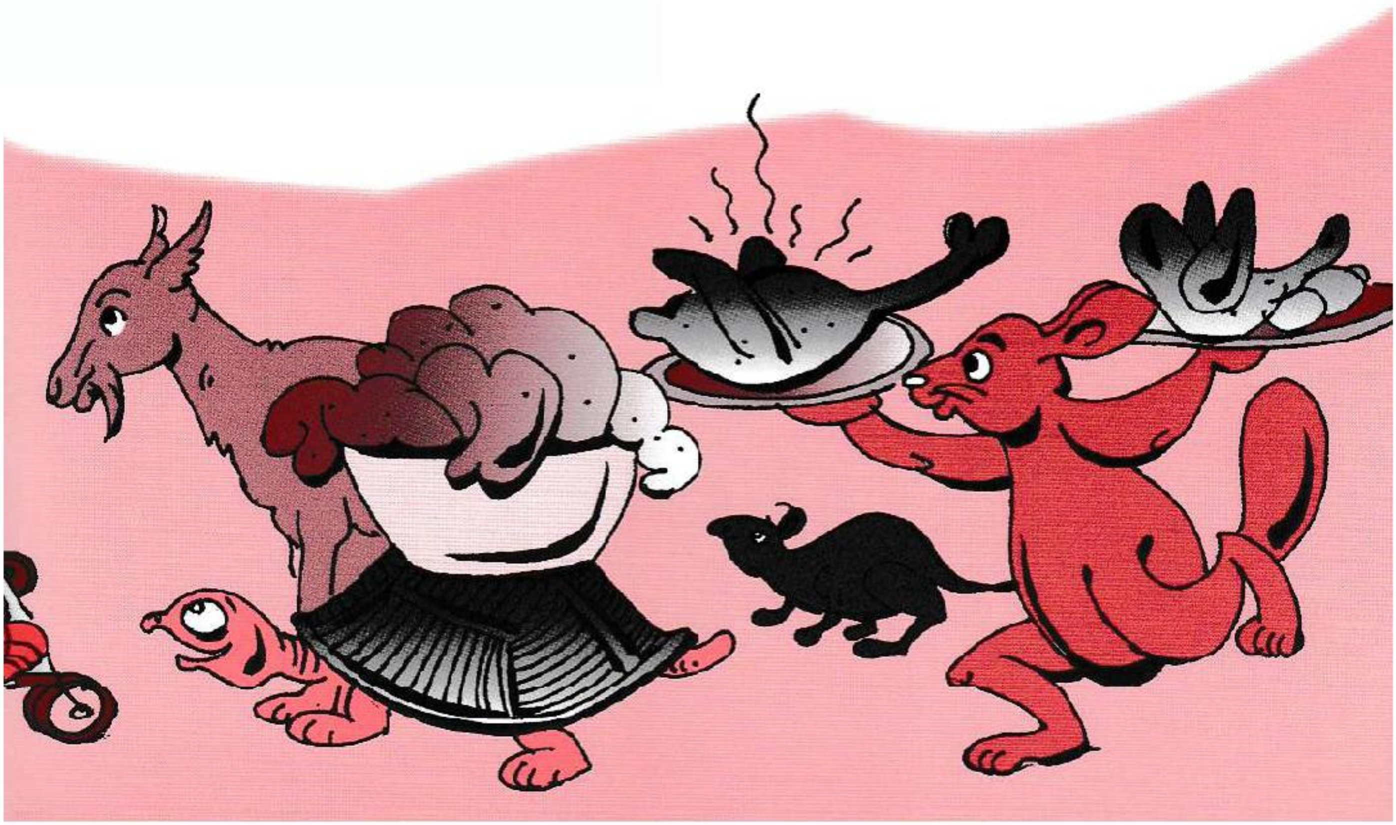
కానీ చాలా జంతువులు సింహం పట్ల విశ్వాసంతో ఉన్నాయి. వాటిని చూడటానికి సింహం ఎప్పుడూ ఆసక్తిగా ఉండేది. అడవి వార్తలను అది ఆసక్తిగా వినేది, వాటి సమస్యలను పరిష్కరించేది. తనకి చేతనైన విధంగా వాటికి సహాయపడేది.

ఒక రోజు అడవి చాలా నిశ్శబ్దంగా అనిపించింది. సింహం ఒంటరిగా కూర్చుని ఉంది. కొంతసేపటికి ఇతర జంతువులను వెతుకుతూ అది బయలుదేరింది. అది తన చక్రాల కుర్చీలో అడవి గుండా మెల్లగా వెళుతోంది.

కాసేపటికి జంతువులు అన్నీ దానికి కనిపించాయి. అవన్నీ ఒకే చోట సమావేశం అయ్యాయి. వాటి చర్చను సింహం జాగ్రత్తగా విన్నది.

"మనం కొత్త నాయకుడిని ఎన్నుకోవాల్సిన సమయం వచ్చింది!" అని ఒక జంతువు చెప్పింది! "లేదు, లేదు!" అని మరొక జంతువు అంది.

"మన సమస్యలను సింహం ఎల్లప్పుడూ పరిష్కరిస్తుంది," అని మరొకటి అంది.

"కానీ గతంలో ఉన్నంత బలం ఇప్పుడు దానికి లేదు! మనల్ని ప్రమాదం నుండి అది ఎలా కాపాడుతుంది?" అని ఇంకొకటి అంది.

"సింహం శరీరం బలహీనంగా ఉంది. కానీ దాని మనస్సు ఇప్పటికీ బలంగా ఉంది. అడవి పద్ధతులలో దానికి చాలా అనుభవం ఉంది. కాబట్టి కష్ట సమయాల్లో ఇప్పటికీ అది మనకి ఉపయోగపడుతుంది," ఒక ముసలి జంతువు చెప్పింది.

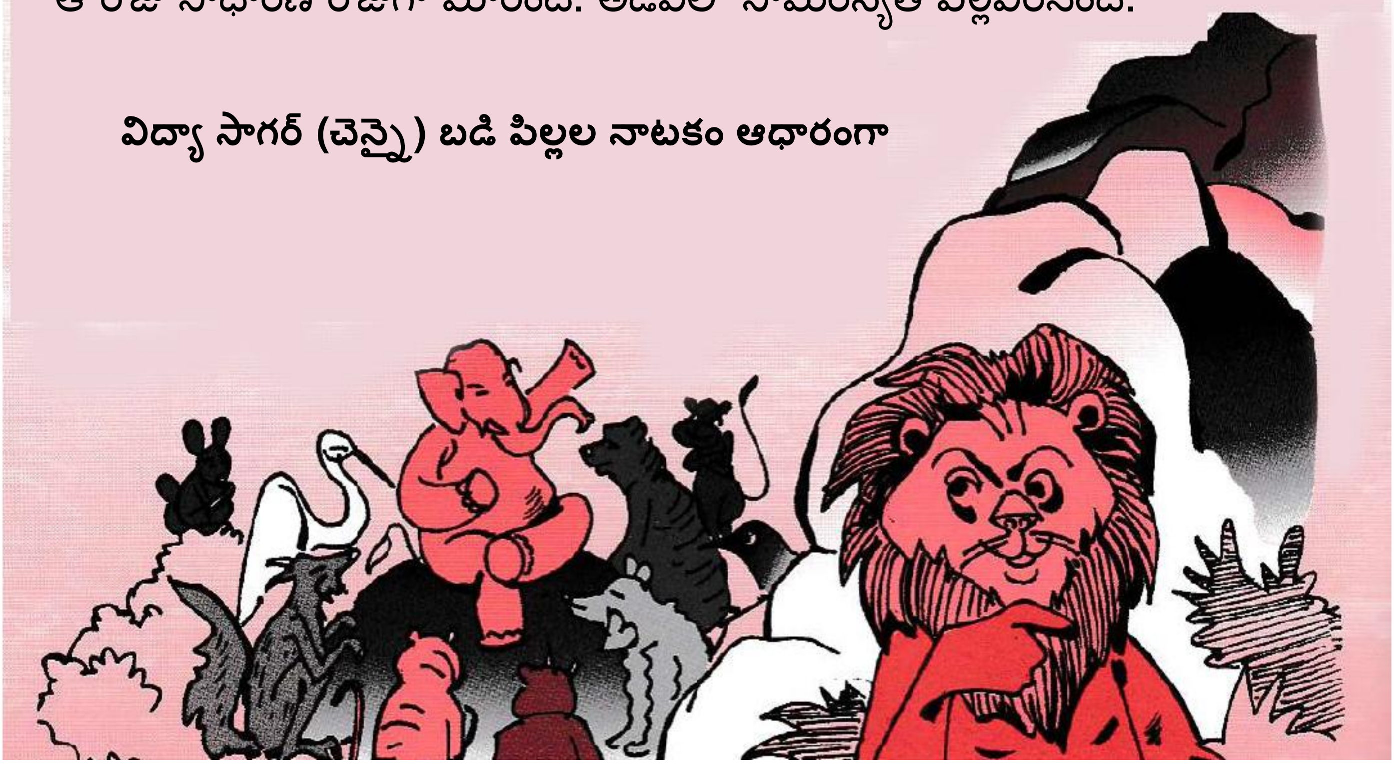
జంతువులు కొంతసేపు ఆలోచించాయి. తరవాత, సింహాన్ని తమ నాయకుడిగా ఉంచుకోవాలని అవన్నీ నిర్ణయించాయి.

ఈ చర్చను అంతా సింహం విన్నది. ఇప్పుడు అది తన గుహకు తిరిగి వచ్చింది. తన చక్రాల కుర్చీలో మౌనంగా కూర్చుని, వేచి ఉంది.

కాసేపటికి ఎవరో ఒక సమస్యతో వచ్చారు. దానికి మంచి పరిష్కారాన్ని సింహం కనుగొంది. తరవాత, రెండు కుందేళ్లు తమ మధ్య గొడవ గురించి చెప్పాయి. దానిని కూడా సింహం తేలికగా పరిష్కరించింది. కొద్దిసేపటి తరవాత మరొకరు ఆహారం తెచ్చారు.

ఆ రోజు సాధారణ రోజుగా మారింది. అడవిలో సామరస్యత వెల్లివిరిసింది.

విద్యా సాగర్ (చెన్నై) బడి పిల్లల నాటకం ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

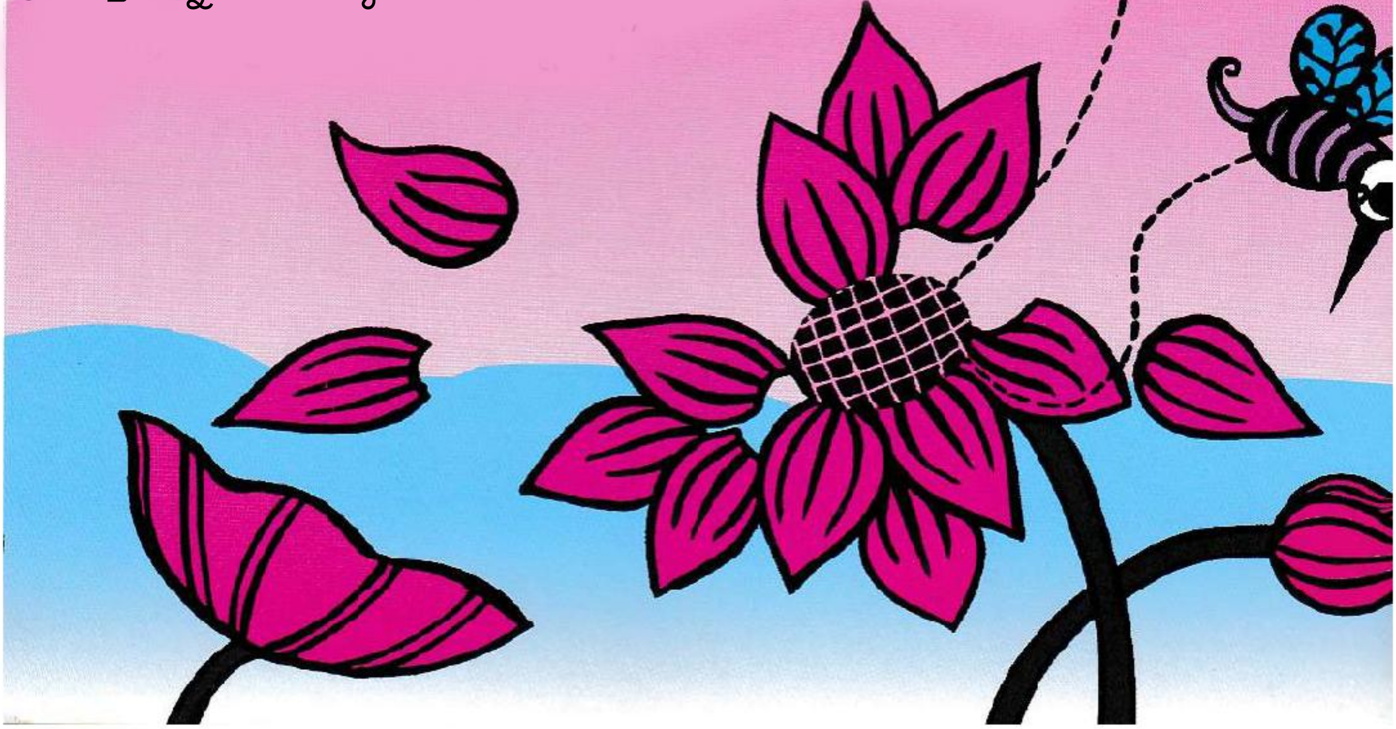
తామర కోపంగా ఎందుకు ఉంది?

'అన్ని తేనెటీగలు ఎక్కడికి వెళతాయి? ఈ రోజు వాటిని అనుసరించి కనుగొంటాను!' ఉత్సుకతతో బజ్‌జ్‌మంటూ, ఒక చిన్న తేనెటీగ తుట్టె నుండి బయలుదేరింది.

వెంటనే ఆ చిన్న తేనెటీగ ఒక తామర చెరువు వద్దకు వచ్చింది. అక్కడ అది ఒక అందమైన తామర పువ్వును చూసింది. ఒక్కసారిగా దాని మీదకు దూకింది. తామర వణికిపోయింది. పువ్వు నుండి ఒక రేకు విడిపోయింది. దాంతో తామరకు కోపం వచ్చింది. "నీకు తేనె ఇవ్వను! వెళ్లిపో!" అని అది అంది.

'తామరకు కోపం ఎందుకు వచ్చింది?' అని ఆ చిన్న తేనెటీగ ఆశ్చర్యపోయింది. అది వీలైనంత వేగంగా ఎగిరిపోయింది.

చిన్న తేనెటీగ ఒక చెట్టు కొమ్మపై వాలింది. ఆకుల గుండా సూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. సూర్య కిరణాలను చూసి తేనెటీగ ఇలా అంది,

అందమైన తామర
నాకు తేనె ఇవ్వలేదు.
ఓ, ప్రకాశవంతమైన సూర్య కిరణాలు,
దాని మనసు మార్చగలరా?

"చింతించకు! తామరపై ప్రకాశించి దానిని సంతోషపరుస్తాం," అన్నాయి సూర్య కిరణాలు. తామర పువ్వుపై బంగారు కిరణాలు ప్రకాశించాయి. అది తన రేకులను విప్పింది.

కానీ అది ఆ చిన్న తేనెటీగకు తేనె ఇవ్వలేదు!

అయ్యో! ఆ చిన్న తేనెటీగ కొద్దిసేపు తామర దగ్గర తిరుగుతూనే ఉంది. తరవాత అది విచారంగా ఎగిరిపోయింది.

ఇప్పుడు చెరువు మీదుగా పిల్ల గాలి వీచసాగింది. ఆ చిన్న తేనెటీగ దానితో ఇలా అంది,

అందమైన తామర
నాకు తేనె ఇవ్వలేదు.
ఓ, సున్నితమైన పిల్ల గాలి,
దాని మనసు మార్చగలవా?

"చింతించకు! తామరపై వీచి దానిని తాజాగా, చల్లగా అనిపించేలా చేస్తాను," అని గాలి సమాధానం ఇచ్చింది.

పువ్వుపై సున్నితంగా గాలి వీచింది. తామర ఆనందంతో తన రేకులను ఊపింది. కానీ అది ఆ చిన్న తేనెటీగకు తేనె ఇవ్వలేదు!

పాపం చిన్న తేనెటీగ! 'తామర కోపాన్ని తగ్గించడానికి ఏం చేయాలి?' అని అనుకుంది. అప్పుడే కొన్ని మేఘాలు ఆకాశంలో కదిలాయి.

తేనెటీగ వాటి నీడలను చూసి పైకి చూసింది. అది ఇలా అంది,

అందమైన తామర
నాకు తేనె ఇవ్వలేదు.
ఓ, నల్లటి వర్షపు మేఘాల్లారా,
దాని మనసు మార్చగలరా?

"చింతించకు. తామర మీద వర్షం కురిపించి దానికి చక్కగా స్నానం చేయిస్తాం," అని మేఘాలు అన్నాయి. చెరువుపై మెల్లగా వర్షం కురిసింది. మొక్కలన్నీ సంతోషించాయి, తాజాగా అయ్యాయి. వర్షపు చినుకులలో తామర స్నానం చేసింది. దానికి కూడా తాజాగా అనిపించింది.

కానీ అది చిన్న తేనెటీగకు తేనె ఇవ్వలేదు!

చిన్న తేనెటీగ చాలా అలసిపోయింది! అది విచారంగా, నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతోంది. కాసేపటికి, చెట్టు కొమ్మపై నిద్రపోతున్న గుడ్లగూబని చూసింది.

అది గుడ్లగూబతో,

అందమైన తామర

నాకు తేనె ఇవ్వలేదు.

ఓ, తెలివైన, అందమైన గుడ్లగూబా,

దాని మనసు మార్చగలవా?

"దగ్గరకి రా, నీకు ఒక రహస్యం చెబుతాను" అని చిన్న తేనెటీగతో గుడ్లగూబ చెప్పింది. గుడ్లగూబ దగ్గరకు చిన్న తేనెటీగ ఎగిరింది. చిన్న తేనెటీగ చెవిలో గుడ్లగూబ గుసగుసలాడింది. గుడ్లగూబ చెప్పింది ఇంకెవరూ వినలేదు!

ఇప్పుడు చిన్న తేనెటీగ ఆశతో చెరువు వైపు తిరిగి ఎగిరింది. చాలా, చాలా మెల్లగా అది తామర పువ్వు మీద వాలింది. "నాకు కొంచెం తేనె ఇస్తావా?" అని చాలా మర్యాదగా అడిగింది.

దాంతో తామర కోపం తగ్గిపోయింది. అది చిన్న తేనెటీగను స్వాగతించింది. "నీకు ఎంత కావాలంటే అంత తీసుకో!" అని అది చెప్పింది.

చిన్న తేనెటీగ ప్రపంచంలోని గొప్ప రహస్యాన్ని నేర్చుకుంది!

భారతీయ జానపద కథను శోభిత పుంజా తిరిగి చెప్పిన దాని ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

67 గాంధీ తాత

అక్టోబర్ 2వ తేదీ గాంధీజీ పుట్టినరోజు. నేను, నా తమ్ముడు ఆయనకు "పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు!" చెప్పి, దండలు ఇవ్వడానికి వెళ్లాం. ఆశ్రమం కిక్కిరిసి ఉంది. అందరూ ఖాదీ బట్టలు వేసుకుని ఉన్నారు. టోపీలు కూడా ఖాదీతో చేసినవే!

మేం గాంధీజీ దగ్గరికి వెళ్లి ఆయనకు దండలు వేశాం. గాంధీజీ నవ్వారు. "ఈసారి నాకు నిజంగా మంచి బహుమతి తెస్తారా?" అని అడిగారు.

"మీకు ఏ బహుమతి కావాలి? చెప్పండి తాతా!"

"మీ చేతులతో వడికిన నూలు దండను నాకు తెస్తారా?" అని నవ్వుతూ అడిగారు.

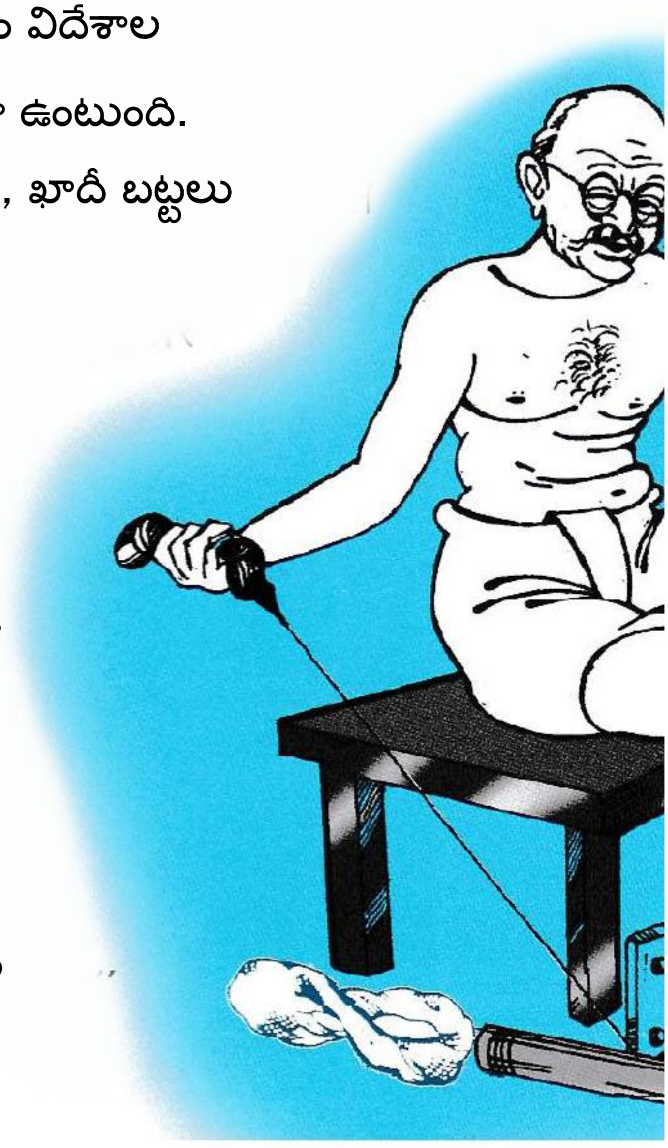
"కానీ చరఖాతో నూలు వడకడం మాకు రాదు!" అన్నాడు తమ్ముడు. "మీకు నేర్పించమని మీ అమ్మానాన్నలను అడగండి," అని గాంధీజీ సమాధానం ఇచ్చారు.

ఇంటికి వెళ్లే దారిలో, "మనం నూలు వడకడం నేర్చుకోవాలని గాంధీ తాతా ఎందుకు కోరుకుంటున్నారు?" తమ్ముడు నన్ను అడిగాడు.

నాకు చేతనైనంత బాగా గాంధీజీ ఆలోచనను వివరించాను. "ఖాదీ వస్త్రం నేయడం వల్ల గ్రామాల లోని కుటుంబాలకు ఆదాయం లభిస్తుంది. మనం విదేశాల నుండి బట్టలు కొంటే, వాళ్లకి పని తక్కువగా ఉంటుంది. అందుకే గాంధీ తాత మనల్ని నూలు వడికి, ఖాదీ బట్టలు వేసుకొమ్మని కోరుకుంటున్నారు."

ఇంటికి చేరుకున్న తరవాత మా ఆశ్రమ సందర్శన గురించి అమ్మకు చెప్పాం. గాంధీజీ, స్వాతంత్ర్య పోరాటం గురించి ఆమె కొంచెం వివరించింది. "బ్రిటిష్ పాలన నుండి స్వాతంత్ర్యం కోసం గాంధీజీ పోరాడుతున్నారు. ఈ ప్రయత్నంలో ఖాదీ ఒక ముఖ్యమైన భాగం," ఆమె చెప్పింది.

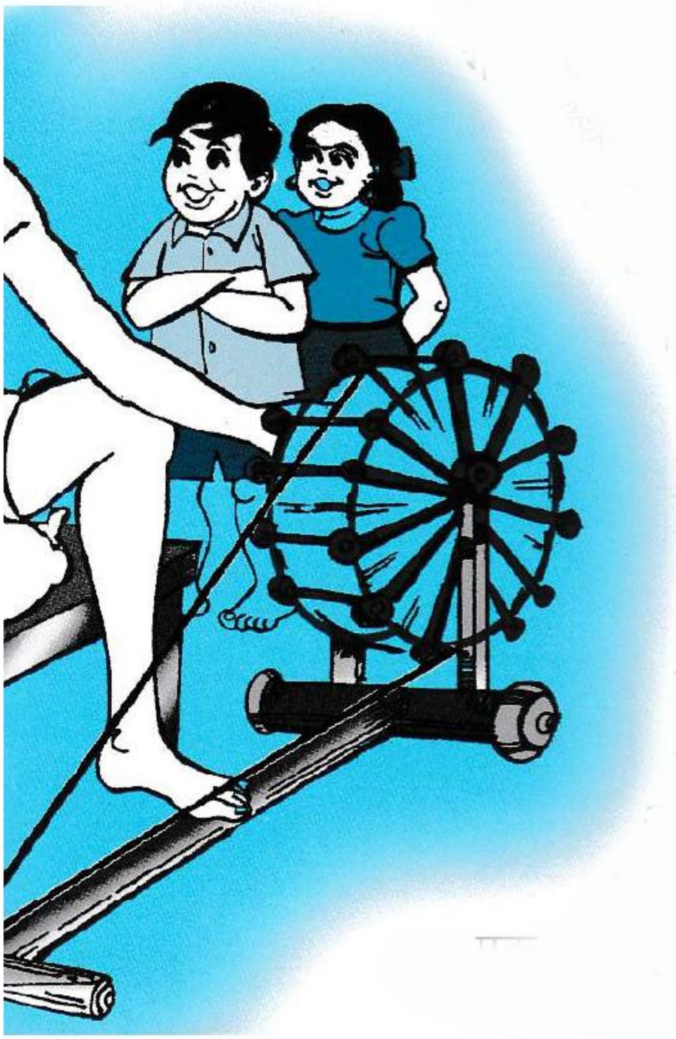
ఆ రోజే మేం చరఖాను ఉపయోగించడం ప్రారంభించాం.

రైలులో గాంధీజీ భారత దేశం అంతటా ప్రయాణించేవారు. ఒకసారి మదురైకి రైలులో వెళ్లారు. ఆయన చాలా మందితో మాట్లాడి ఖాదీని ఉపయోగించమని కోరారు. "ఖాదీ చాలా ఖరీదైనది. పేదవాళ్లం దానిని కొనలేం," అని వాళ్లు చెప్పారు. ఆ సమాధానం ఆయనను బాధపెట్టింది.

మదురైలో, చాలా మంది రైతులు గోచీ మాత్రమే కట్టుకుని పొలాల్లో పని చేయటం గాంధీజీ చూశారు. వాళ్ల పేదరికం చూసి ఆయన బాధపడ్డారు.

ఒక రోజు ఆయన నదిలో స్నానం చేయడానికి వెళ్లాడు. ఒక స్త్రీ, ఆమె బిడ్డ అక్కడ ఉన్నారు. ఆ స్త్రీ తన చీరలో సగం నదిలో ఉతుకుతోంది. మిగిలిన సగం ఆమె శరీరం చుట్టూ ఉంది. ఆమె దగ్గర ఒకే ఒక్క చీర ఉంది! అది కూడా చిరిగిపోయి ఉంది!

ఆ స్త్రీ పేదరికం గాంధీజీని తీవ్రంగా బాధించింది. తన శాలువాను ఆమెకు ఇచ్చాడు. తన వద్ద ఉన్న బట్టల గురించి ఆలోచించాడు.

‘దేశంలో చాలా మంది పేదలు ఉండగా, నేను రకరకాల చొక్కాలు ఎలా వేసుకోగలను? అది సరైనది కాదు.’

అతని మనసులో తుఫాను చెలరేగింది. 1921 సెప్టెంబర్ 22న ఎప్పుడూ వేసుకునే తన దుస్తులను వదిలివేసి సాధారణ తెల్లటి కురచ పంచె మాత్రమే కట్టుకోసాగారు.

ఒకసారి ఒక చిన్న పిల్లవాడు సబర్మతి ఆశ్రమంలో గాంధీజీని చూడటానికి వచ్చాడు. "తాతా, మీరు చొక్కా ఎందుకు వేసుకో లేదు? మీ కోసం ఒకటి కుట్టమని మా అమ్మని అడగనా?" అని అడిగాడు.

గాంధీజీ నవ్వి, "మీ అమ్మ నాకు ఎన్ని చొక్కాలు కుట్టగలదు?" అని అడిగారు.

"తాతా, మీకు ఎన్ని చొక్కాలు కావాలో చెప్పు. మీ కోసం కుట్టమని అమ్మని అడుగుతాను."

"నాకు నలభై కోట్ల తమ్ముళ్లు, చెల్లెళ్లు ఉన్నారు," అని గాంధీజీ అన్నారు. "వాళ్లు చొక్కాలు లేకుండా ఉండగా, నేను చొక్కా ఎలా వేసుకోగలను?" అని ఆయన ఆప్యాయంగా అడిగారు.

© Katha Jharna 2008

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

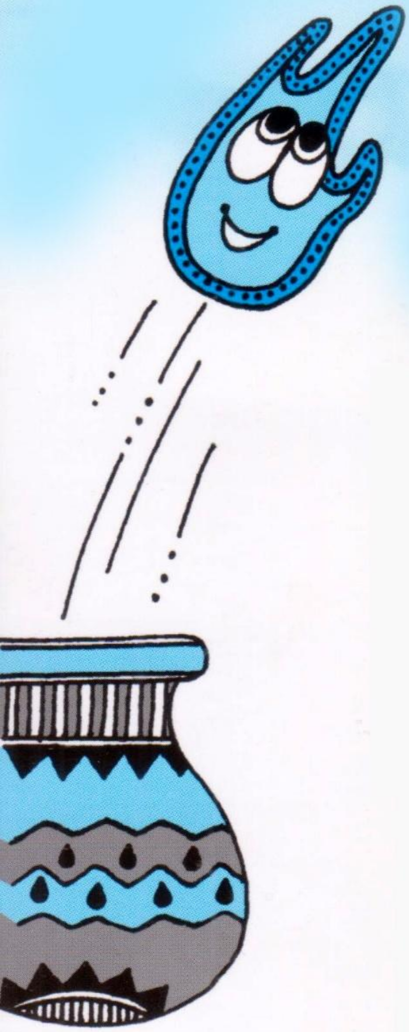
68

నీటి బిందువు ప్రయాణం

ఒకసారి ఒక మట్టి కుండ ఎండలో కూర్చుంది. దాని నిండా నీళ్లు ఉన్నాయి. ఒక బిందువు ఉపరితలంపైకి తేలింది.

ఆ బిందువుని సూర్యకిరణాలు తాకాయి. కాంతి వైపు పైకి లేవడానికి అది ప్రయత్నించింది. కుండ అంచు వెంట పాకుతూ, అది పైకి లేచింది!

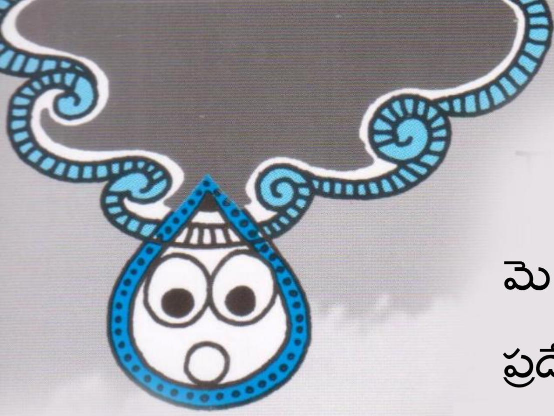

ఒక్క క్షణం, ఆ బిందువు భయపడింది. అప్పుడు అది సూర్యుడిని చూసింది! నీటి ఆవిరిగా అది ఆనందంగా ఆకాశంలోకి లేచింది.

ఆ బిందువు ఆవిరిగా పైకి తేలుతూ, తరవాత కొన్ని తెల్లటి మేఘాల మధ్య ఘనీభవించింది. అది ఇతర బిందువుల వైపు చూసింది. అవన్నీ అదే విధంగా ఆకాశంలోకి లేచాయి. సూర్యుడిని ఎలా చేరుకోవాలి అని దగ్గరలో ఉన్న బిందువులను అడిగింది. కానీ ఎవరికీ తెలియదు.

మేఘాల మధ్య చాలా రోజులు ఆ బిందువు తిరిగింది. అటూ, ఇటూ తేలియాడింది. ఒక రోజు ఒక కొత్త మేఘం వస్తుండటం అది చూసింది. ఈ మేఘం తెల్లగా లేదు. అది పెద్దదిగా, నల్లగా ఉంది. ఆ కొత్త మేఘం మీదకి బిందువు దూకింది.

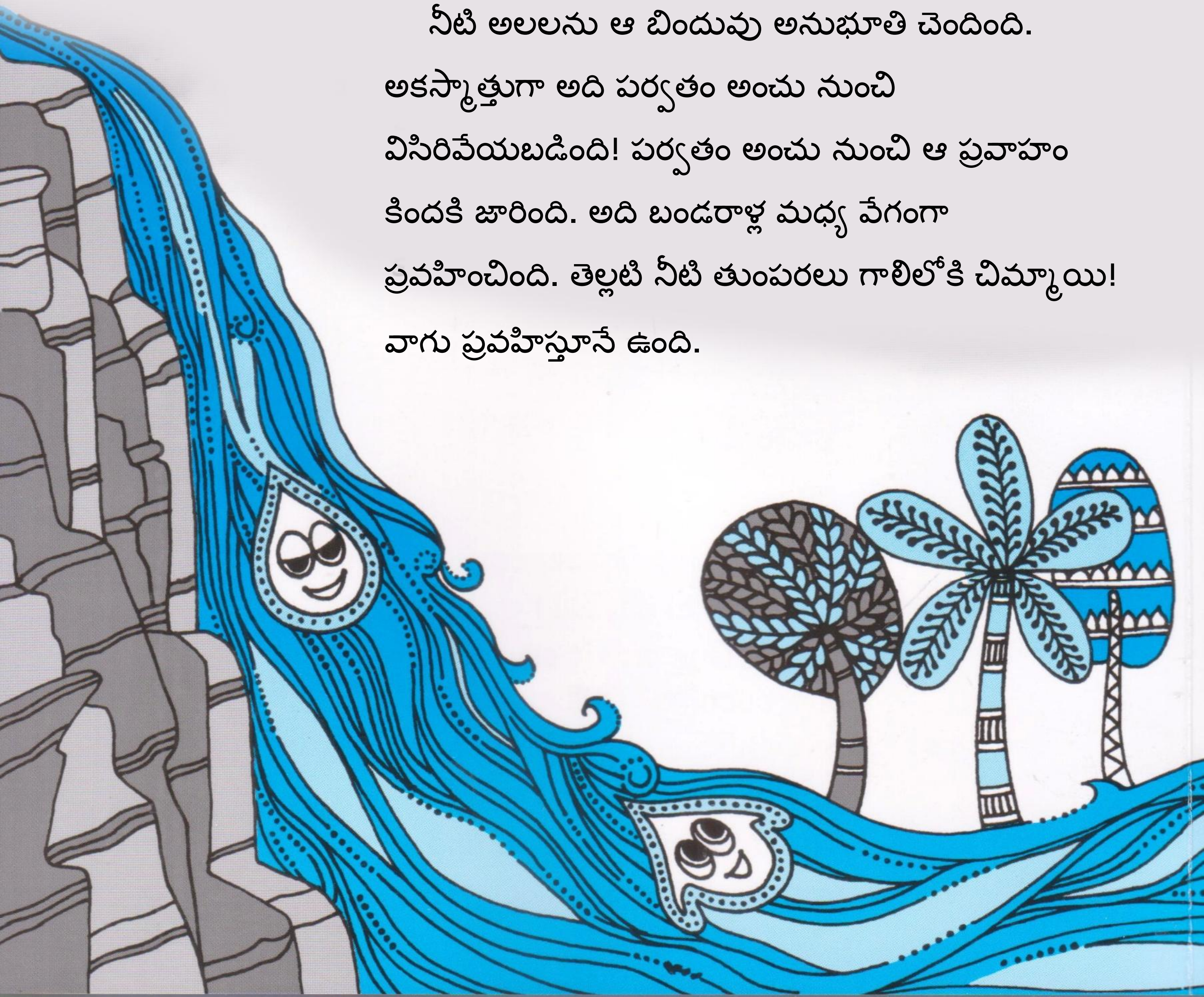

ఆ రాత్రి ఆ నల్లటి మేఘం అశాంతితో ఉంది. అది మెలికలు తిరిగింది. ఉరుములతో వణికిపోయింది. తప్పు ప్రదేశానికి వచ్చానని ఆ బిందువు గ్రహించింది.

పైకి లేచిన గాలి ఆ బిందువును మేఘం నుండి ఎగరేసింది. వర్షపు చినుకుల ప్రవాహం మధ్య అది పడిపోయింది. మెరుపులు మెరిశాయి! ప్రవహిస్తున్న వాగులో వర్షపు చినుకులు పడ్డాయి.

నీటి అలలను ఆ బిందువు అనుభూతి చెందింది. అకస్మాత్తుగా అది పర్వతం అంచు నుంచి విసిరివేయబడింది! పర్వతం అంచు నుంచి ఆ ప్రవాహం కిందకి జారింది. అది బండరాళ్ల మధ్య వేగంగా ప్రవహించింది. తెల్లటి నీటి తుంపరలు గాలిలోకి చిమ్మాయి! వాగు ప్రవహిస్తూనే ఉంది.

ఆ ప్రవాహం ఎక్కడికి వెళుతోందని దగ్గరలో ఉన్న ఇతర బిందువులను ఆ బిందువు అడిగింది. "పెద్ద నదిలో చేరడానికి అది పరిగెడుతోంది,” అని అవి అన్నాయి.

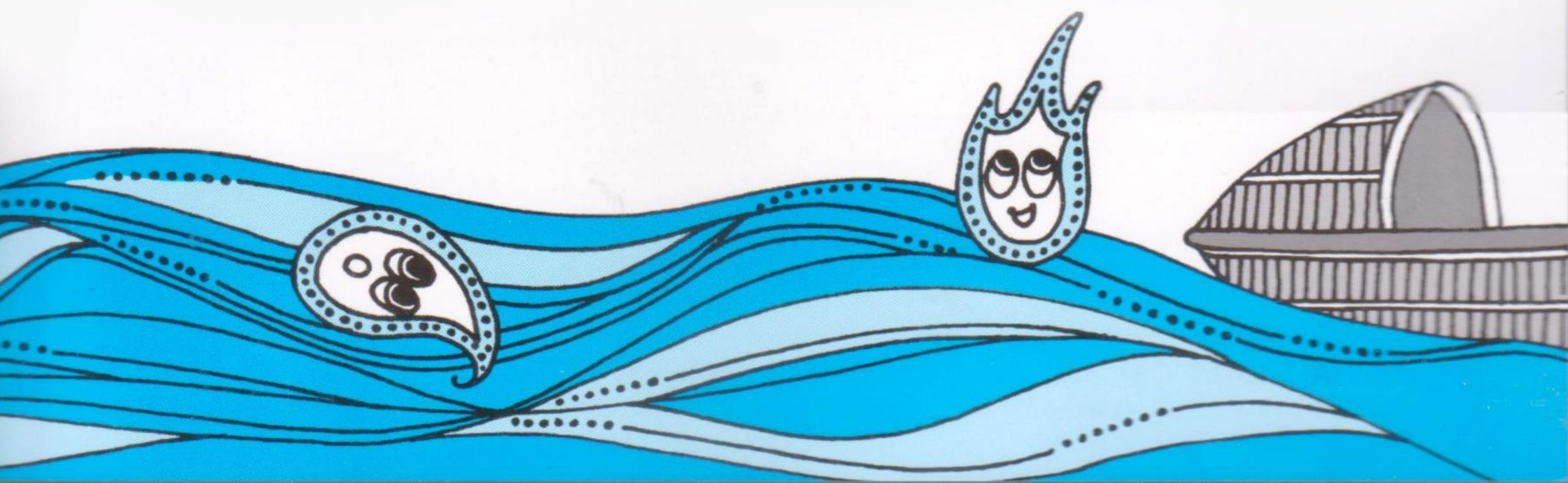
అదిగో పెద్ద నది. అది విశాలంగా, నిండుగా ఉంది. రెండు ఒడ్డుల మీదా చెట్లు నీటిపైకి వంగి ఉన్నాయి. ఆకుల మధ్య సూర్యకాంతి మెరుస్తోంది.

ఆ నీటి బిందువు ఆనందంగా చూసింది. నీటి ప్రవాహాన్ని అది ఆస్వాదించింది. ఆ ప్రయాణం దానికి ఎంతో బాగుంది! కానీ ఆ ప్రయాణం ఎక్కువ కాలం ఉండదని కూడా దానికి తెలుసు.

ఇప్పుడు, సముద్రంలోకి నది ప్రవహించింది. ఆ బిందువును సముద్ర జలాలు చుట్టుముట్టాయి.

అలల కింద నుండి, ఆకాశం వైపు ఆ బిందువు చూసింది. అక్కడ తెల్లటి మేఘాలు తేలుతున్నాయి. మట్టి కుండ నుండి ఆ తెల్లటి మేఘాలను చేరిన విధానాన్ని ఆ బిందువు గుర్తుచేసుకుంది. ఇప్పుడు, అది సూర్యుడిని చూసింది.

ఇప్పుడు ఏం చేయాలో ఆ బిందువుకి తెలిసింది. అది నీటి ఉపరితలంపైకి చేరుకుంది. పైకి చూస్తూ, వెచ్చని సూర్యకాంతిని అనుభవించింది. మళ్లీ, అది నీటి ఆవిరిలా ఆకాశంలోకి లేచింది.

ఇప్పుడు అది సూర్యుడిని ఉత్సాహంగా చూసింది. రాత్రి అయినప్పుడు, నక్షత్రాల కాంతిలో ఓలలాడింది.

ఒక రోజు ఆ బిందువు భూమి వైపు చూసింది. అది పుట్టిన సముద్రాన్ని చూసింది. అది నదిని, ఉరకలెత్తుతున్న వాగుని చూసింది. అది దాటిన ప్రతి ప్రదేశం దాని ముందు మెరుస్తూ ఉంది.

ఆ బిందువు చుట్టూ చిన్న మేఘాలు గుమిగూడసాగాయి. అది పైకి లేచి ఆకాశంలో ఎత్తైన ప్రదేశానికి చేరుకుంది.

అప్పుడు అది పొగమంచుగా కరిగిపోయింది. పొగమంచు వ్యాపించి చుట్టుపక్కల గాలిలో కలిసిపోయింది.

క్రిస్టోఫర్ ఇ. జోన్స్ రాసిన "ఒక నీటి చుక్క" కథ ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

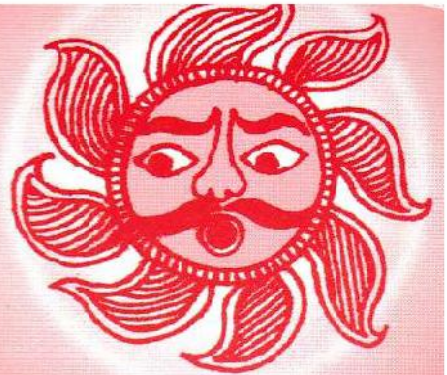
Telugu K. Suresh

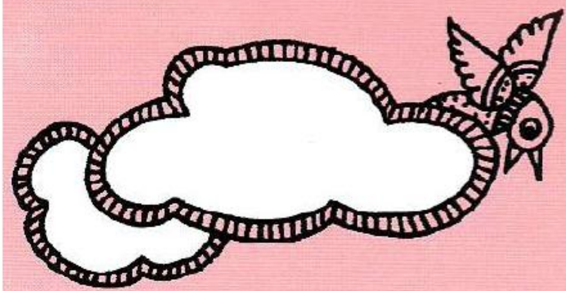
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

69

సూర్యుడితో ఆడుకున్న పిల్లవాడు

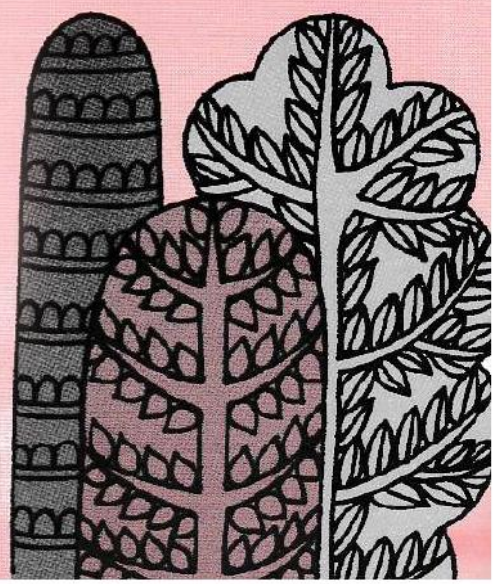

హనుమంతుడు చిన్నప్పుడు చాలా కొంటె కోతి. అతను దేనినైనా ఆటగా చేసేవాడు! అమ్మ అంజన అతన్ని అస్సలు నియంత్రించలేకపోయేది.

ఒకసారి తన ముఖం మీద సూర్యకిరణాలు పడటం హనుమంతుడు గమనించాడు. అతను ఆకాశం వైపు చూశాడు. అక్కడ సూర్యుడు ఉన్నాడు! అది పెద్ద ఎర్రటి పండులాగా ఉంది. దానిని పట్టుకోటానికి పైకి, పైకి, ఇంకా పైకి ఎగిరాడు. "నేను నిన్ను తినబోతున్నాను!" అని అతను అన్నాడు.

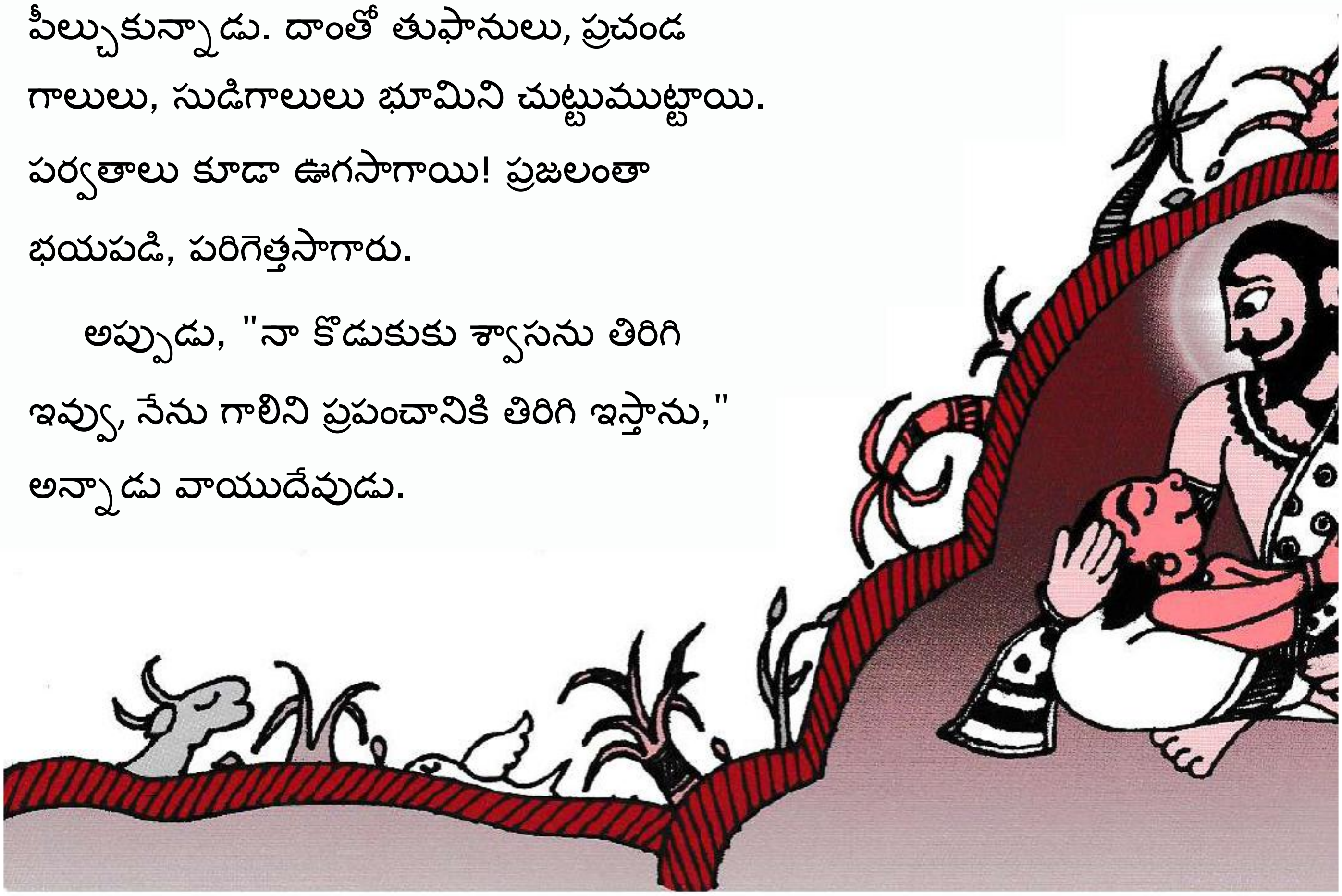
సూర్యుడికి అది నచ్చలేదు. తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ హనుమంతుడు అతడిని ఆకాశం అంతటా వెంబడించాడు. పగలు రాత్రిగా మారింది, రాత్రి పగలుగా మారింది. వెంబడించడం కొనసాగింది. హనుమంతుడికి ఎంత మంచి ఆట!

తనకి సహాయం అవసరమని సూర్యుడికి తెలుసు. ఇంద్రుడిని పిలిచాడు. జరుగుతున్నది చూసి ఇంద్రుడికి చాలా కోపం వచ్చింది. మెరుపుతో హనుమంతుడి మీద దాడి చేశాడు! హనుమంతుడి ఊపిరి ఆగిపోయింది. అతను కింద పడసాగాడు.

హనుమంతుని తండ్రి అయిన వాయు, అతన్ని గాలిలో పట్టుకున్నాడు. "చిన్న పిల్లవాడిని ఇంతలా ఎలా కొట్టావు?" ఇంద్రుడిపై మండిపడ్డాడు.

గాలి దేవుడు అయిన వాయు లోతైన శ్వాస తీసుకుని ప్రపంచంలోని గాలినంతా పీల్చుకున్నాడు. దాంతో తుఫానులు, ప్రచండ గాలులు, సుడిగాలులు భూమిని చుట్టుముట్టాయి. పర్వతాలు కూడా ఊగసాగాయి! ప్రజలంతా భయపడి, పరిగెత్తసాగారు.

అప్పుడు, "నా కొడుకుకు శ్వాసను తిరిగి ఇవ్వు, నేను గాలిని ప్రపంచానికి తిరిగి ఇస్తాను," అన్నాడు వాయుదేవుడు.

హనుమంతుడిని పాతాళ లోకంలోకి తీసుకుని వెళ్లి వేచి ఉన్నాడు.

గాలులు ఆగిపోయాయి. చెట్లు, పువ్వులు, పొదలు, తీగలు, ప్రజలు, జంతువులు- అన్ని జీవులు ఊపిరాడక కొట్టుకుంటున్నాయి.

కాసేపటికి ఎక్కడా శబ్దం లేదు. గాలి లేకపోవటంతో భూమి మీద జీవం చనిపోతోంది.

దేవతలు భయాందోళన చెందసాగారు. "ఇంద్రుడిని క్షమించు," అని వేడుకుంటూ, హనుమంతునికి తిరిగి ప్రాణం పోశారు.

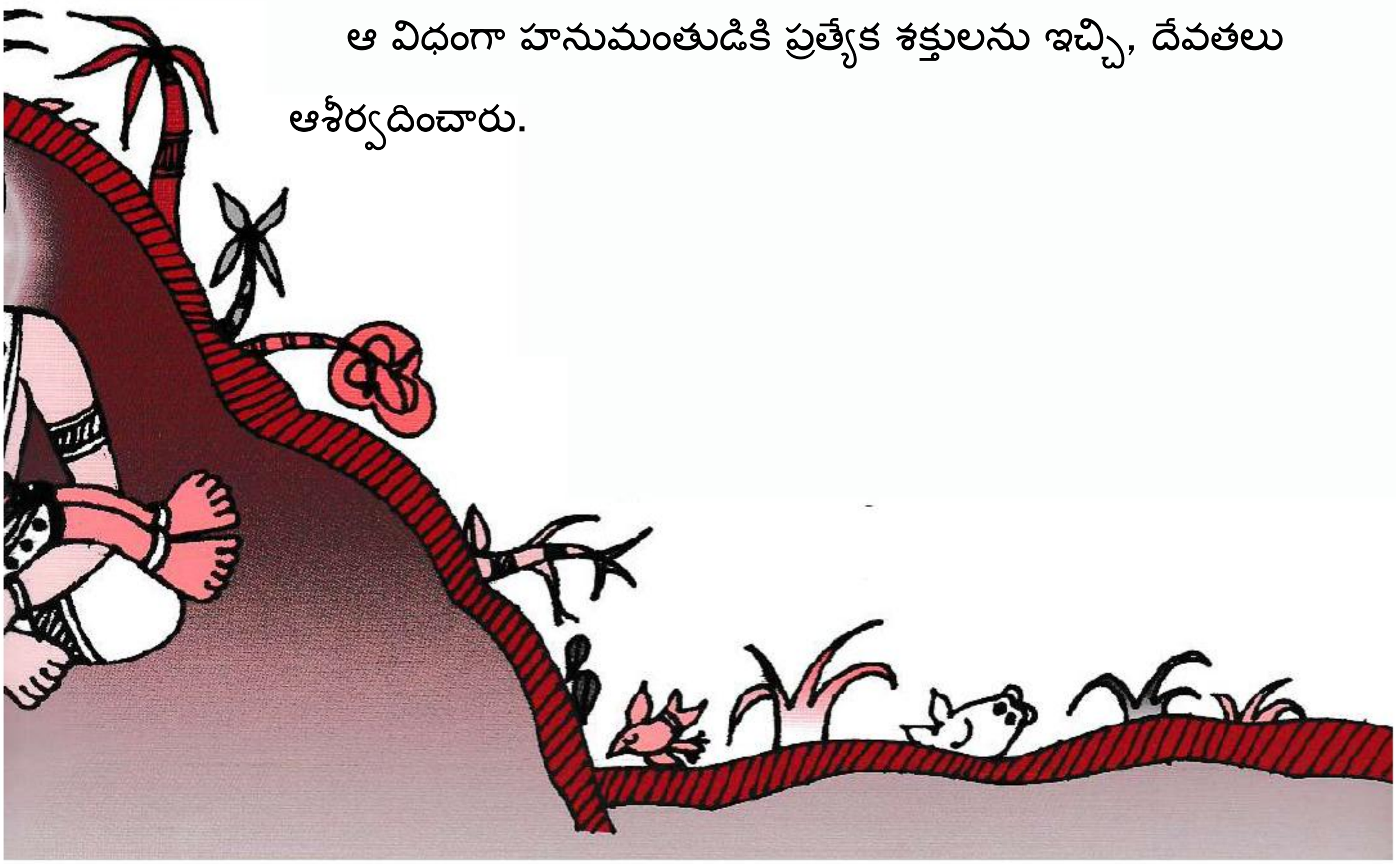
హనుమంతుడు క్షేమంగా ఉండటానికి వరాలు కూడా ఇచ్చారు:

"ఉరుములు, మెరుపులు నీకు ఎలాంటి హాని కలిగించవు!"

"కావాలనుకున్న చోటుకి నువ్వు ఎగరగలుగుతావు!"

"నీ ఆకారాన్ని, పరిమాణాన్ని నీ ఇష్టానుసారంగా మార్చుకోవచ్చు!"

ఆ విధంగా హనుమంతుడికి ప్రత్యేక శక్తులను ఇచ్చి, దేవతలు ఆశీర్వదించారు.

కానీ వాయుదేవుడు సంతృప్తి చెందలేదు. "ఈ ప్రత్యేక శక్తులను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో నా కొడుకుకి తెలుస్తుందా? తెలివితేటలు లేకుండా అవి పనికిరావు," అని దేవతలతో వాయు అన్నాడు.

"చింతించకండి! హనుమంతుడు తన జ్ఞానానికి, బలానికి ప్రసిద్ధి చెందుతాడు!" అని దేవతలు అన్నారు.

చివరికి వాయుదేవుడు గాలిని బయటకు వదిలాడు. తేలికపాటి గాలులు వీచసాగాయి. భూమి అంతటా ప్రజలు, జంతువులు, మొక్కలు తిరిగి జీవం పోసుకున్నాయి.

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

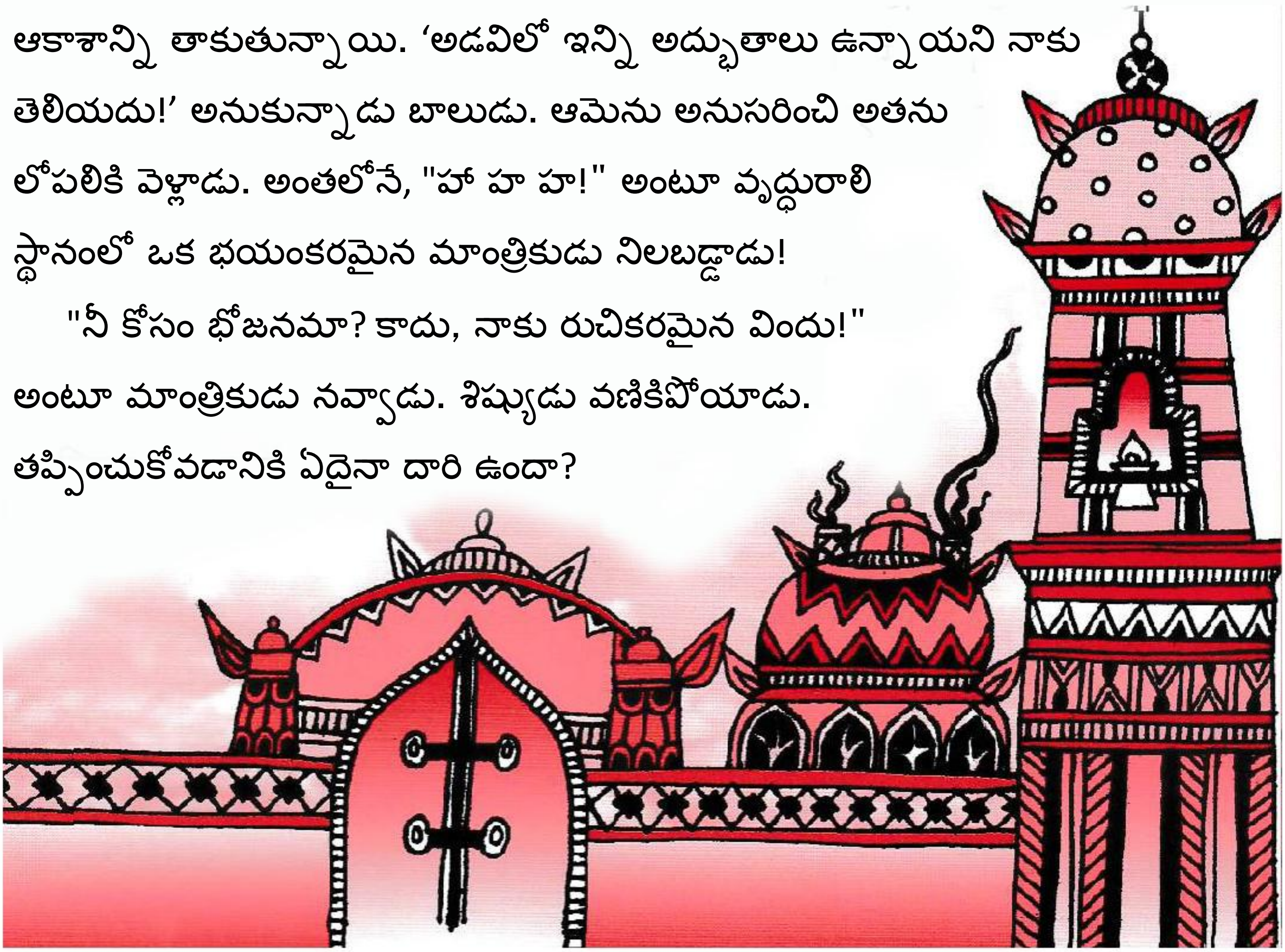
మూడు ఈకలు

ఒక రోజు ఒక రుషి, "ఈ రోజు నువ్వు అడవికి వెళ్లి మూలికలు సేకరించాలి. ఈ మూడు ఈకలను నీతో తీసుకుని వెళ్లు. అవి నిన్ను ప్రమాదం నుండి కాపాడతాయి," అని తన శిష్యుడికి చెప్పి, మూడు ఈకలను ఇచ్చాడు.

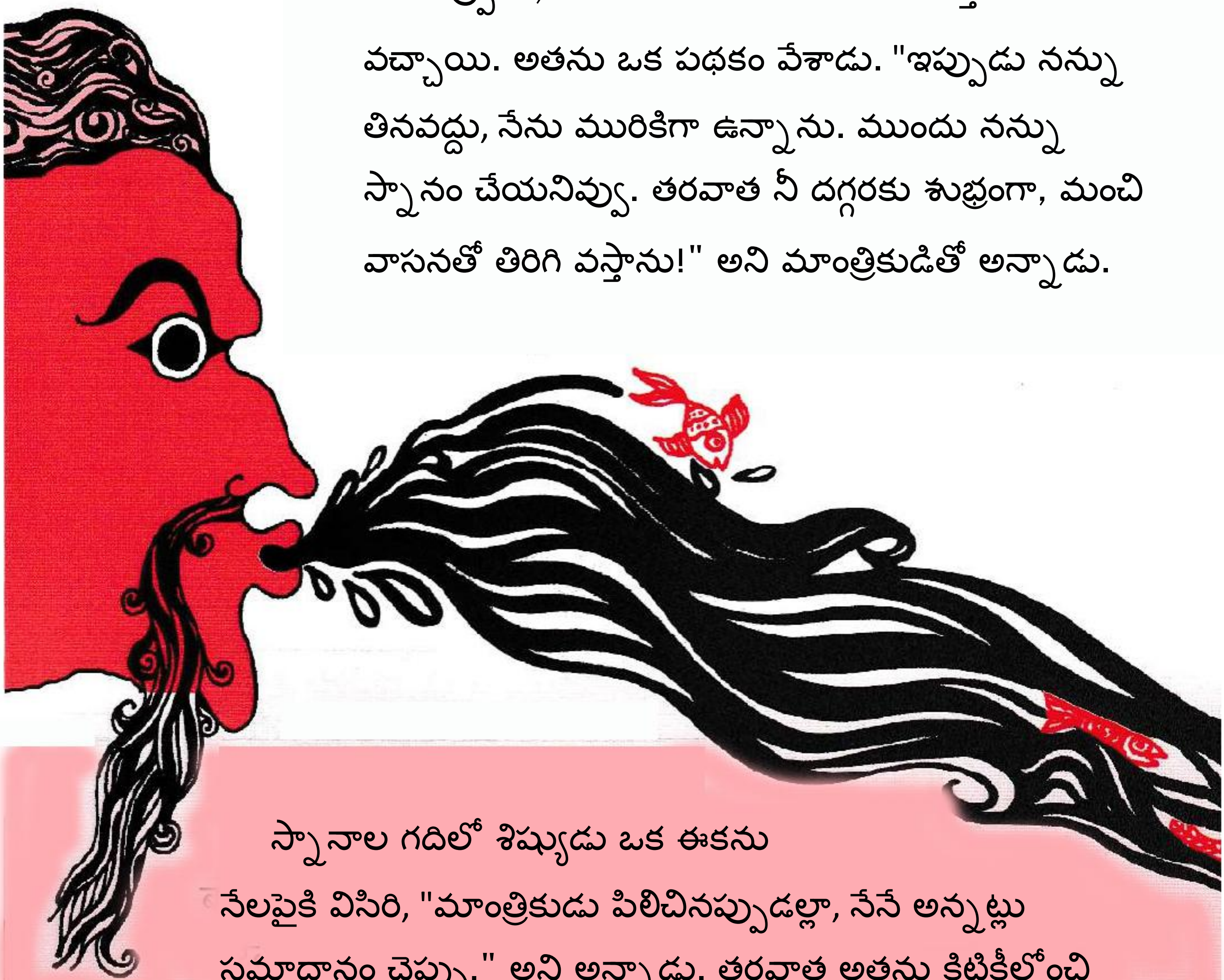
మూలికలు సేకరిస్తూ అడవిలో తిరుగుతూ ఉన్నాడు శిష్యుడు. కొన్ని గంటల తరవాత అతనికి బాగా అలసిపోయినట్లు అనిపించింది. కొంతసేపు విశ్రాంతి తీసుకోవాలని అనుకున్నాడు. ఉన్నట్టుండి, "అబ్బాయి! నాతో ఇంటికి రా. నీకు మంచి విందు వడ్డిస్తాను. తరవాత కావలసినంత సేపు విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు," అంటూ ఒక వృద్ధురాలి మాటలు వినిపించాయి. అతనిని చూసి ఆమె తియ్యగా నవ్వింది.

ఆ బాలుడిని ఒక పెద్ద భవనానికి వృద్ధురాలు తీసుకుని వెళ్లింది. దాని గోపురాలు ఆకాశాన్ని తాకుతున్నాయి. 'అడవిలో ఇన్ని అద్భుతాలు ఉన్నాయని నాకు తెలియదు!' అనుకున్నాడు బాలుడు. ఆమెను అనుసరించి అతను లోపలికి వెళ్లాడు. అంతలోనే, "హా హ హ!" అంటూ వృద్ధురాలి స్థానంలో ఒక భయంకరమైన మాంత్రికుడు నిలబడ్డాడు!

"నీ కోసం భోజనమా? కాదు, నాకు రుచికరమైన విందు!" అంటూ మాంత్రికుడు నవ్వాడు. శిష్యుడు వణికిపోయాడు. తప్పించుకోవడానికి ఏదైనా దారి ఉందా?

అప్పుడు, అతనికి ఆ మూడు ఈకలు గుర్తుకు వచ్చాయి. అతను ఒక పథకం వేశాడు. "ఇప్పుడు నన్ను తినవద్దు, నేను మురికిగా ఉన్నాను. ముందు నన్ను స్నానం చేయనివ్వు. తరవాత నీ దగ్గరకు శుభ్రంగా, మంచి వాసనతో తిరిగి వస్తాను!" అని మాంత్రికుడితో అన్నాడు.

స్నానాల గదిలో శిష్యుడు ఒక ఈకను నేలపైకి విసిరి, "మాంత్రికుడు పిలిచినప్పుడల్లా, నేనే అన్నట్లు సమాధానం చెప్పు," అని అన్నాడు. తరవాత అతను కిటికీలోంచి దూకి వీలైనంత వేగంగా పారిపోయాడు.

తొందరగా రమ్మని శిష్యుడిని మాంత్రికుడు పిలిచాడు. "వస్తున్నాను!" అని సమాధానం వచ్చింది, కానీ శిష్యుడు స్నానాల గది నుండి బయటకు రాలేదు!

మాంత్రికుడు మళ్లీ పిలిచినప్పుడు, అదే సమాధానం వచ్చింది. కానీ మళ్లీ శిష్యుడు బయటకు రాలేదు! ఆకలితో ఉన్న మాంత్రికుడు ఇక వేచి ఉండలేకపోయాడు. తన మాంత్రిక శక్తులతో తలుపు పగలగొట్టాడు. స్నానాల గదిలో ఎవరూ లేరు! మాంత్రికుడు కోపంతో ఊగిపోయాడు. "నిన్ను పట్టుకుంటాను!" అని అరుస్తూ అతను భవనం నుండి బయటకు పరిగెత్తాడు.

తన వెనక మాంత్రికుడు రావటం శిష్యుడు విన్నాడు. అతను మరొక ఈకను పట్టుకుని, "నాకు, మాంత్రికుడికి మధ్య నదిని సృష్టించు!" అని అన్నాడు. వెంటనే అక్కడ ఒక నది ఉప్పొంగి, మాంత్రికుడు కొట్టుకునిపోయేలా చేసింది! 'నేను తప్పించుకున్నాను!' అని శిష్యుడు నిట్టూర్చాడు.

కానీ అంతలోనే, "గ్లగ్, గ్లగ్," అంటూ నీటి శబ్దం వచ్చింది. వెనక్కి తిరిగి చూసిన శిష్యుడికి ఒక భయంకరమైన దృశ్యం కనపడింది! మాంత్రికుడు తన నోరు వెడల్పుగా తెరిచి నదిని తాగేస్తున్నాడు! నీరు అతని నోటిలోకి వేగంగా వెళ్లిపోతోంది.

శిష్యుడు మూడవ ఈకను తీసుకున్నాడు. "నా వెనక బడబాలనం సృష్టించు," అని అతను ఆదేశించాడు. వెంటనే ఒక పెద్ద మంట లేచింది. కానీ మళ్లీ మాంత్రికుడు తన నోరు వెడల్పుగా తెరిచాడు. ఊష్! అతను మింగిన నీళ్లన్నీ బయటకు వచ్చాయి. స్‌స్‌స్మంటూ మంట ఆరిపోయింది.

చెట్ల గుండా ఆవిరి మేఘాలు పైకిలేచాయి. అవి సుడులు తిరుగుతూ మాయమయ్యాయి.

పాపం శిష్యుడు! ఇప్పుడు పరిగెత్తడం తప్ప అతను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. తల వంచి గాలిలాగా పరిగెత్తాడు. ఎలాగైతేనేం అతను రుషి ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

మాంత్రికుడు అతని వెనకే ఉన్నాడు. అతను తలుపు దగ్గర ఆగి, "నీ శిష్యుడిని ఇస్తావా? లేక నిన్ను తినమన్నావా?" అని రుషిని అడిగాడు.

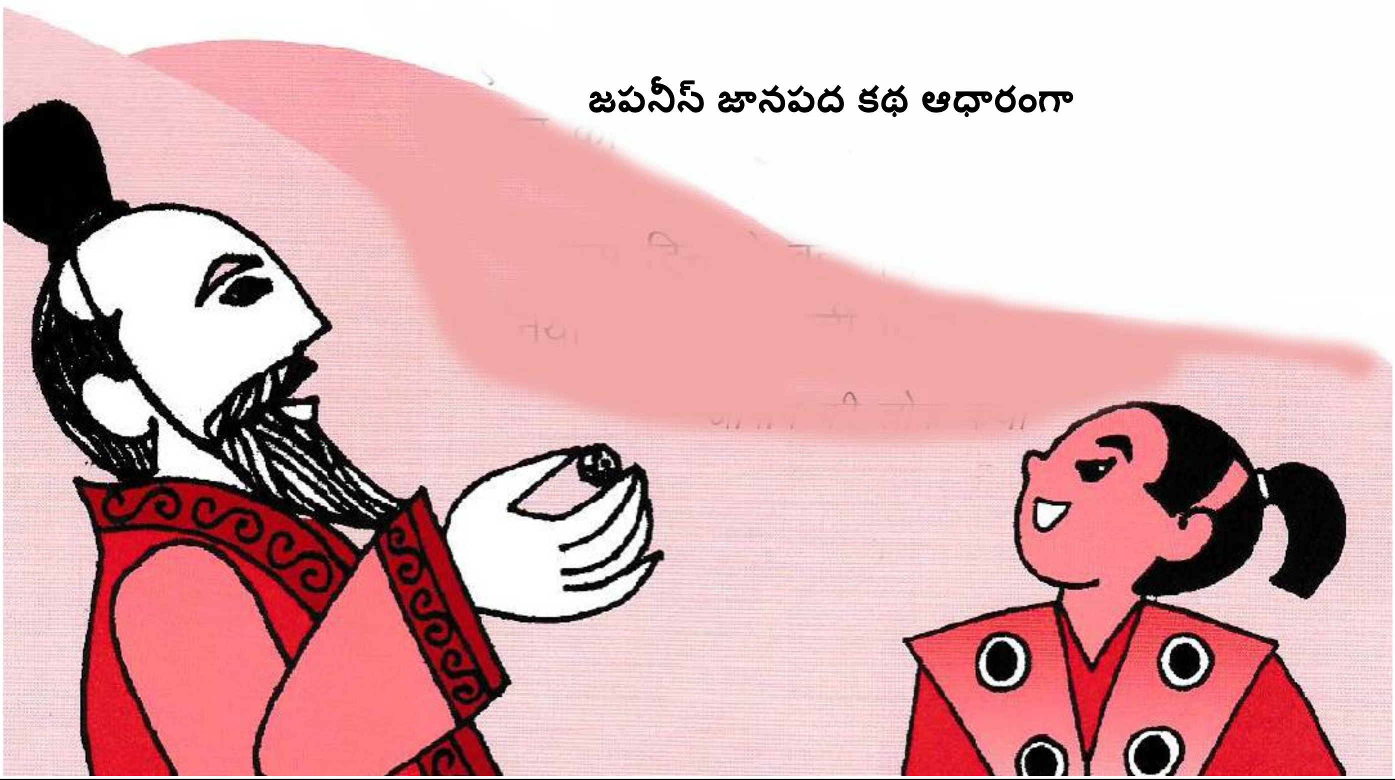
"నీ వల్ల కాదు! నీ మంత్రానికి ప్రతిమంత్రాన్ని వేయగలను! ఒక పోటీ పెడదాం. నువ్వు గెలిస్తే, నా శిష్యుడిని తీసుకోవచ్చు," అని రుషి జవాబు ఇచ్చాడు.

"సరే. మొదలుపెట్టు," అని మాంత్రికుడు అన్నాడు.

"ఈ భవనం అంత ఎత్తు పెరగగలవా?" అని రుషి అడిగాడు. వెంటనే అంత ఎత్తు ఎదిగాడు మాంత్రికుడు. కానీ ఆ రుషిని అది అంతగా ఆకట్టుకోలేదు. "ఎవరైనా పెద్దగా అవుతారు. కానీ, నువ్వు బఠాణీ గింజంత అవ్వగలవా?" అని అతను అన్నాడు.

"అది చాలా తేలిక," అని వెంటనే బఠాణీ గింజంత మారిపోయాడు మాంత్రికుడు. ఆ రుషి దానిని నోటిలో వేసుకున్నాడు. పెద్ద చప్పుడు చేస్తూ, దానిని మింగేశాడు.

దాంతో ఆ దుష్ట మాంత్రికుడి కథ ముగిసింది!

© Katha Jharna 2008

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy